

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném dne **12. února 2020** v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Michaela Vrtka, Ph.D. a přísedících Josefa Marka a Mgr. Pavla Neumana,

takto:

Obžalovaný

M.V., nar. XXXXX v XXXXX, trvale bytem XXXXX, zaměstnán jako kompletář spol. XXXXX, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Brno – Bohunice,

je vinen, že

poté, co se při dřívějších opakovaných návštěvách nonostop herny v budově č. 149/13 na Náměstí Republiky ve Žďáře nad Sázavou seznámil s místem a provozem herny, dotazoval se její obsluhy na zvyklosti a dne 3. 6. 2019 se obeznámil s monitorovacím systémem v okolí herny, obstaral si tmavé oblečení, brýle a čepici, kterými se chtěl maskovat, přišel dne 4. 6. 2019 ve 03:48 hod. do herny, kde následně v době mezi 05.05 a 05.15 hod. úmyslně napadl obsluhu herny M.Ž., nar. XXXXX, dosud nezjištěným bodnořezným nástrojem typu jednostranně broušeného nože s čepelí dlouhou přibližně 20 cm, a to s cílem usmrtit poškozenou a zmocnit se tržby a provozní hotovosti herny, když konkrétně velkou silou poškozené zasadil nejméně tři rány, čímž jí, mimo jiné, způsobil bodněřeznou ránu levé poloviny hrudníku pronikající do levé dutiny hrudní, procházející plicemi a srdcem, bodněřeznou ránu pravé poloviny hrudníku pronikající do pravé dutiny hrudní procházející plicemi, bránicí a játry, drobnou řeznou ránu na levém ušním boltci a hlubokou velkou řeznou ránu na dlani pravé ruky, kterýmžto zraněním poškozená bezprostředně po útoku podlehla, načež se obžalovaný zmocnil hotovosti v celkové částce 165.000,-Kč a s touto z místa činu odešel,

tedy

jiného úmyslně usmrtil po předchozím uvážení v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

tím spáchal

zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku.

a za to se odsuzuje

podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **17 (sedmnáct) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice se zvýšenou ostrahou.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit

- a) poškozené Zdravotní pojišťovně Ministerstva vnitra ČR, se sídlem Praha 3, Vinohradská 2577/178, 130 00, IČO: 47114304, majetkovou škodu ve výši 2 135 Kč,
- b) poškozenému J.Ž., nar. XXXXX, bytem XXXXX XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 750 000 Kč,
- c) poškozené R. A. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX XXXXX, nemajetkovou újmu ve výši 750 000 Kč.

Odůvodnění:

1. Obžaloba státního zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně – pobočka v Jihlavě ze dne 6. 12. 2019 kladla obžalovanému M.V. za vinu spáchání zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku, kterého se měl dopustit v době mezi 05:05 a 05:15 hod. dne 4. 6. 2019, kdy poté, co se v prostoru nonstop herny v budově č. 149/13 na Náměstí Republiky ve Žďáře nad Sázavou věnoval hře na výherním automatu, s cílem vlastního obohacením tím, že se násilím zmocní tržby a provozní hotovosti herny, záměrně dosud nezjištěným nástrojem typu jednostranně broušeného nože s čepelí dlouhou nejméně 20 cm, který si za tímto účelem do herny přinesl, napadl velkou silou, a to s předem promyšleným záměrem ji usmrtit, obsluhu herny M.Ž., které zasadil nejméně tři rány, čímž jí způsobil bodněřeznou ránu levé poloviny hrudníku pronikající do levé dutiny hrudní, procházející plicemi a srdcem, bodněřeznou ránu pravé poloviny hrudníku pronikající do pravé dutiny hrudní procházející plicemi, bránicí a játry, drobnou řeznou ránu na levém ušním boltci a hlubokou velkou řeznou ránu na dlani pravé ruky, kterýmžto zraněním poškozená na místě podlehla, načež obžalovaný vzal tržbu ve výši 165.000,- Kč a s touto z místa činu odešel maskován tmavými brýlemi a čepicí, které si za tímto účelem do herny přinesl.
2. V rámci celého trestního řízení obžalovaný opakovaně popřel, že by se dopustil jednání, které je mu obžalobou kladeno za vinu. Jmenovaný u hlavního líčení (č. l. 1253 – 1267, 1339 – 1340, 1356 - 1358) v podstatě – až na níže uvedené rozpory – vypovídal shodně jako v přípravném řízení (č. l. 379 – 386). V předmětné době bydlel společně s manželkou, dvouletou dcerou a psem na ulici XXXXX ve Žďáru nad Sázavou. Dne 3. 6. 2019 se vzbudil v časných ranních hodinách, což je u

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

něj zcela normální a dochází k tomu v mezičase od 03:45 až 05:00 hod. V uvedený den měla manželka v práci volno, nechtěl, aby se vzbudila, a proto poté, co na balkoně vykouřil cigaretu, rozhodl se, že se pojede projet. Také tato aktivita u něj bývá vcelku častá. Spočívá to v tom, že jezdí bez cíle, náhodně si vybere oblíbené místo, kde je vyhlídka, zde zastaví, zapálí si, kochá se pohledem a rozjímá. I v uvedený den se rozhodl zajet na jedno z takovýchto oblíbených míst, přičemž cestou se zastavil v herně, kterou navštěvoval. Jelikož neměl žádnou hotovost, zajel k bankomatu, kde vybral částku 600 nebo 800 Kč. Jednalo se o bankovky v nominální hodnotě 200 Kč. Od bankomatu se přesunul vozidlem na centrální parkoviště v blízkosti herny, kde stává často, neboť se jedná o velké neplacené parkoviště. Pokud si vzpomíná, měl na sobě šedé tepláky, černou bundu, boty a tričko. Ve vozidle si všiml příruční tašky, kterou používá, když chodí se psem ven a jelikož ji nechtěl nechávat na nehlídaném parkovišti, vzal ji sebou. V herně obsluhovala slečna R., kterou požádal o cigarety, objednal si jablečný džus, který rovněž pravidelně pije a díky němuž má taky přezdívkou a začal hrát na svém oblíbeném automatu. Jedná se o druhý od vstupních dveří, oblíbeným je u něj proto, že umožňuje oproti jiným automatům nejnižší možnou sázku na jednu otočku a on za tyto nejmenší sázky hrával jako určitou relaxaci. V průběhu hry vždy kouří, neboť je silným kuřákem. Vykouří hodně cigaret, v podstatě lze říci, že kouří jednu cigaretu za druhou. Kouří levou rukou a hraje pravou, neboť automat má tlačítka na pravé straně. Je rovněž jeho tradicí vkládat pouze jednu bankovku a další až když dojde kredit, přičemž hraje výhradně za bankovky v nominální hodnotě 200 Kč, které mu obsluha rozměňovala, pokud přišel s bankovkou větší. Rovněž se stávalo, že uvedený automat měl problém s akceptací novějších bankovek kvůli silnějšímu ochrannému proužku, a v takovýchto případech si rovněž u obsluhy měnil bankovky. Velice výjimečně hrál za bankovky vyšší nominální hodnoty, naopak nikdy nehrál za bankovku stokorunovou, protože tuto si ponechával na nákup cigaret. Odhaduje, že v herně se zdržel asi 40 minut, poté jel zpět k bankomatu, kde si chtěl vybrat menší finanční hotovost, aby mohl koupit rodině snídani. Vzhledem k tomu, že na účtu nebyl dostatečný zůstatek, byl výběr neúspěšný. Obžalovaný zdůraznil, že v uvedené době měl u sebe dvě platební karty, a to jak svou, tak i manželčinu. Již si není jist, kterou v uvedený den k výběru užil. Důvodem, proč u sebe nosil také manželčinu platební kartu byla domluva, že o veškeré finance a nákupy se bude starat on. K cigaretám, které v herně kupoval, uvedl, že se jednal o značku Philip Morris, jiné v herně nebyly, a on tuto značku, společně ještě se značkou LM, standardně kouří. Od bankomatu obžalovaný jel na jedno ze svých oblíbených míst v těsné blízkosti bydlíště, jedná se o kopec, ze kterého je krásný výhled na Žďár. Když se vrátil domů, rodina ještě spala.

3. K dalšímu průběhu dne 3. 6. 2019 obžalovaný uvedl, že řádově kolem 10:30 až 11:00 hod. odjel s dcerkou k rodičům na oběd, což rovněž uvedl jako svou každodenní tradici. Rodiče bydlí ve XXXXX na ulici XXXXX. Zde se zdržel 30 – 45 minut, naobědval se a jeli zpět domů za manželkou. S tou se domluvili, že zajdou ke tchýni, kam také téměř každý den jezdí a která bydlí ve XXXXX na ulici XXXXX. Manželka s dcerou pak u tchýně zůstaly, zatímco on někdy kolem 13:30 hod. odjel sám ke svým rodičům. Doma byla pouze jeho matka, kterou požádal, zda by mu mohla poskytnout finanční výpomoc ve výši 32 000 Kč, jíž zdůvodnil potřebou doplacení úvěru na auto. Ve skutečnosti však potřeboval splátku na hypotéku, o které však rodiče nevěděli. Důvodem, proč obžalovaný nepožádal o finanční půjčku při první (obědové) návštěvě, byla skutečnost, že doma byl přítomen otec a on chtěl požádat čistě matku. Ta mu vyhověla a on se asi po deseti minutách, které strávil u rodičů, rozhodl odjet. Jel kolem herny, což mohlo být okolo druhé hodiny a rozhodl se, že ji opět navštíví. Vozidlo zaparkoval za budovou, které se říká Kapa, je to budova, kde dřív herna sídlila. Obsluhu tentokrát dělala paní M., objednal si džus a hrál na svém oblíbeném automatu. I při této návštěvě relativně hodně kouřil, ale protože jej začala po telefonu „nahánět“ manželka, dokončil hru a odešel za rodinou. Domnívá se, že v herně mohl strávit při své druhé návštěvě asi půl hodiny. To bylo naposledy, co byl v herně. Rozhodl se jít z herny nejkratší cestou k autu, což spočívalo v nutnosti vyjít menší svah a jít přes travnatou plochu. Při tom zahlédl kameru městské policie a říkal si, zda nebude nějaký problém, že jde přes trávu. Vozidlem pak odjel ke tchýni za rodinou, tam setrval až do večerních hodin, někdy před

desátou se vrátili domů a jelikož manželce nebylo dobře, kontaktovala svou vedoucí, zda může zůstat následujícího dne ještě doma. Poté se díval na televizi a šel spát.

4. Ke dni 4. 6. 2019 obžalovaný uvedl, že se opět vzbudil v časných ranních hodinách jako předchozího dne, zapálil si cigaretu na balkóně a rozhodl se, že se pojedje podívat na vytipovanou nemovitost. Někdy od března 2019 totiž nabízel svůj dům k prodeji z důvodů, aby tímto způsobem vyrovnal dluhy a zároveň si chtěl vybrat nemovitost, která by mu více vyhovovala. Jelikož na jeho nemovitost byl relativně vysoký ohlas, začal sondovat v inzerátech a hledat nové bydlení. Na internetu objevil nabídku společnosti M&M Reality v obci Křídla kousek od Nového Města na Moravě. Podle fotografií nemovitosti na internetu nebyl schopen poznat, v jakém je stavu a protože byla nabízena za opravdu zajímavou cenu, rozhodl se na ni zajet podívat, zda se nejedná o nějakou ruinu. Kolem čtvrté hodiny ranní vyjel z domu, přemýšlel o nemovitosti a ocitl se na ulici Studentská. Na této ulici mu „lehce cuklo auto“, což avizovalo, že mu dochází nafta. Bohužel situace, kdy mu docházelo takto palivo, pro něj byla poměrně častá. Potřeboval instinktivně zaparkovat, aby nepřekážel, pokud by k dojetí paliva došlo, a proto odbočil první možnou odbočku na parkoviště. Zde zaparkoval kousek od výjezdu, vypnul motor, stáhl okénko a začal kouřit. Přemýšlel, jak situaci vyřešit, zda má volat otci, či bratrovi, nebo zkusit dojet domů. Veškeré tyto varianty stále procházel, když si uvědomil, že otec i bratr chodí do práce, a kdyby je vzbudil, byli by našťvaní. Proto se rozhodl, zkusit dojet na nejbližší benzínku, ale když z parkoviště vyjel, došlo mu, že se sebou nemá hotovost. Proto na nejbližší možné odbočce zamířil zpět domů, aby si vzal peníze. Dojel na ulici, kde bydlí a zhruba v její půlce mu palivo skutečně došlo. Vyřadil na neutrální a dojel téměř až na nájezd, který je ale bohužel do kopce, a autem proto zůstal stát na chodníku. Šel domů, a jelikož je majitelem skútru, pokusil se jej nastartovat s tím, že s ním pojedje pro naftu. Skútr měl ale slabou baterii, ale v tom uslyšel otevírání garážových vrat od bratra, který bydlí přímo naproti jeho domu. Bratr vyjížděl z garáže, a proto šel obžalovaný za ním a poprosil ho, aby jej dovezl k benzínce. Bratr byl našťvaný, protože jel do práce a spěchal, ale vyhověl mu. Obžalovaný se proto vrátil do garáže, našel skleněný demižón, vzal si peníze a šel zpět za bratrem. Jeli na benzínku Unicorn, která je nejbližší možná, když tam však dojeli, zjistili, že je ještě zavřená. Shodli se proto, že pojedou na čerpací stanici Benzina na ulici Jihlavská a tudíž v podstatě jeli přes celý Žďár. Bratr zastavil před stojany, obžalovaný vystoupil, natankoval palivo, zaplatil ho a s bratrem odjeli domů. Když dojeli na první světelnou křižovatku, stáli zde na červené, a buď se dohodli, nebo bratr navrhl, že protože spěchá do práce, vezme to jinou cestou, aby se vyhnul světelným křižovatkám. Bratr ho dovezl k místu bydliště, obžalovaný vystoupil a bratr odjel. Když obžalovaný přečerpal z demižónu palivo do auta, šel se podívat, zda rodina ještě spí, a protože manželka procitla, řekl jí o svých peripetiích. Sděлил jí také, že pojedje dočepovat zbývající část nádrže a pak se projede. Vzal si hotovost, kterou mu poskytla jeho matka, neboť se v rámci projížďky chtěl zastavit v bance a zaplatit splátku za dům. Jel na benzínku Unicorn, která již byla otevřena, zde dotankoval a rozhodl se, že pojedje po výpadovce na jedno ze svých oblíbených míst, které je u obce Škrdlovice, kde dříve vlastnili chatu a má tam pochovaného psa. Na tomto místě zastavil, zapálil si a rozjímal a po nějaké době se vrátil zpátky do Žďáru. Nebylo ještě moc hodin, banka měla zavřeno a tak se rozhodl, že se pojedje podívat na uvedenou nemovitost v obci Křídla. Jel směrem na Nové Město na Moravě, a když jím projížděl, uvědomil si, že i zde se nachází pobočka Komerční banky, kde může složit splátku. Zajel proto na náměstí, zaparkoval, ale protože do otevření banky zbývalo pár minut, zašel do obchodu, kde koupil snídani pro sebe a pro rodinu. Poté se vrátil k bance, složil splátku za dům, ale protože už bylo hodně hodin, rozhodl se vrátit zpět do Žďáru, neboť čekal, že rodina bude vstávat. Násnádali se a byli doma. Následně se rozhodli, že vezmou dceru na zmrzlinu, poté se zastavili u tchýně, kde zůstali. Někdy kolem jedné hodiny odpoledne se rozhodl, že zajede domů pro psa a vrátí se s ním ke tchýni, aby zde mohl pes lítat na zahradě. Doma psa naložil, zastavil se na ulici u obchodu, kde koupil pití pro dceru, a když vyjel od obchodu, viděl, že u domu se pohybují nějaké osoby. Přijel k nim, pánové se představili, že jsou od policie a začali se ho vyptávat na hernu. Vyptávali se na lidi, kteří tam chodili a dali mu vizitku. Pak odjel zpět ke tchýni, od které se odpoledne, nebo navečer vrátili domů.

5. Na doplňující otázky obžalovaný uvedl, že v případě své první návštěvy v časných ranních hodinách dne 3. 6. 2019 se v herně bavil se slečnou R., ovšem jednalo se pouze o společenskou fráze. Při návštěvě herny mohl vykouřit přibližně šest až sedm cigaret, doba vykouření cigarety záleží na mnoha faktorech, jeho odhad je, že jednu cigaretu vykouří za šest minut. K částce, kterou před vstupem do herny vybral z bankomatu, uvedl, že tuto celou prohrál. Obdobně probíhala druhá návštěva dne 3. 6. 2019, kdy rovněž s poškozenou M.Ž. se omezil pouze na formální fráze. Při této návštěvě prohrál asi 1 000 Kč. Do herny chodívali v podstatě stejní lidé, občas se tam objevil někdo nový. K osobě R.N., známého pod přezdívkou Š., uvedl, že tohoto zná z dřívější doby, mimo jiné se jednalo o osobu, která měla finanční problémy a obžalovaný mu půjčil, ne však vysokou částku, kterou N. pravděpodobně použil na automaty. K vlastnímu hraní na výherních automatech obžalovaný specifikoval, že na svém oblíbeném automatu vkládal částky po 200 Kč. Jedna sázka byla za 3 Kč. Vloženou sumu obžalovaný nejdříve prohrál a teprve poté vsunul další bankovku. Nikdy nedělal to, že by dával více bankovek po sobě. K frekvenci svých návštěv v herně uváděl, že se to různilo, nemůže přesně uvést, jak často do herny chodil. Po finanční stránce pak byl při hrách v mínusu.
6. Pokud se týká jeho vyjížděk dne 3. a 4. 6. 2019, obžalovaný dále doplnil, že společně s manželkou a dcerou spali v obývacím pokoji, přičemž tyto vyjížděky byly rovněž odůvodněny tím, že pokud by obžalovaný vstal a pobýval v domě, měli psa, který by vyžadoval pozornost, a hrozilo, že by manželku vzbudil. Na své vyjížděky si bral svůj mobilní telefon, který nikde nezapomněl. Nechápe, jak mohl být v rámci vyšetřování jeho mobil lokalizován buňkami v místě činu, a má za to, že tyto buňky, resp. celé šetření k nim a vyhodnocení policejním orgánem jsou nepřesné. Obžalovaný potvrdil, že trpěl, resp. trpí, určitými psychickými potížemi, kdy lidově řečeno „vidí duchy“. V minulosti se například stalo, že viděl postavu mezi dveřmi a za tímto účelem kontaktoval odborníci. Rovněž evidoval určité „výpadky sebe sama“. Že by k těmto docházelo v inkriminovaných dnech, si však nevzpomíná. Uvedený výpadek trval přibližně jednu až tři vteřiny, kdy takovéto časové vymezení uvedl obžalovaný u hlavního líčení, aby byl následně konfrontován s odlišnou výpovědí v přípravném řízení (č. l. 385), kde uvedl, že výpadky nebyly delší, než dvacet minut.
7. Obžalovaný se rovněž vyjádřil k rozporům ve své výpovědi u hlavního líčení a ve výpovědi, kterou učinil v řízení před policejním orgánem (č. l. 383). V přípravném řízení pomínil prvotní oběd u svých rodičů dne 3. 6. 2019, dále pak ke své projížďce dne 4. 6. 2019 uvedl u policie, že poté, co projel přes Studentskou ulici a uvědomil si, že nemá ve vozidle naftu, odbočil na parkoviště, kde stál v noci předtím, toto projel bez zastávky a vrátil se k domu. Zamlčel též následnou jízdu na čerpací stanici Unicorn (poté, co se vrátil s bratrem z Benziny) a dále pak směrem na obec Křídla přes Nové Město na Moravě, včetně návštěvy místní pobočky Komerční banky. K výše uvedenému u hlavního líčení sdělil, že zamlčené informace nepovažoval za důležité. Pokud se jedná o změny v jeho výpovědi, ty jsou důsledkem původního fyzického a psychického nátlaku, který na něj vyvinuli policisté při jeho výslechu. K této okolnosti pak byl obžalovaný podrobněji vyslechnut, přičemž vypověděl, že ještě v době nepřítomnosti jeho obhájce mu bylo vyhrožováno policisty, aby se přiznal, tito na něj zvyšovali hlas, psychicky ho deptali tím, že sami kouřili a jemu to nedovolili, udeřili jej PET lahví a nakonec také inkasoval dva údery pěstí, z toho jeden do prsou a jeden na hlavu a rovněž jednu facku.
8. Ke své rodinné, pracovní a majetkové situaci obžalovaný uvedl následující. V minulosti provozoval společně se svým bratrem diskotéku XXXXX, přičemž od této doby se datovaly určité finanční potíže, které měl. Dům, v němž bydlel, financovali jeho rodiče, a když jej získal, byl bez jakéhokoliv úvěrového zatížení. V důsledku shora popsaných problémů si však byl nucen zřídit u společnosti ACEMA hypotéku ve výši 1,9 mil. Kč a dále evidoval dluhy ve výši 500 – 600 tis. Kč. Celkově tedy dlužil částku asi 2,5 mil. Kč. Tyto dluhy se snažil uhradit právě prodejem domu, kdy zdůraznil, že jeho aktiva převyšovala pasiva. Současně hledal bydlení, které by více vyhovovalo jeho požadavkům, přičemž o jím nabízenou nemovitost byl zájem a probíhaly návštěvy klientů realitní

kanceláře. Dům byl nakonec prodán za 4,7 mil. Kč. Ke společnosti ACEMA bylo doplněno, že vůči této byl obžalovaný ve skluzu dvou splátek, přičemž z tohoto titulu měla společnost právo úvěr zesplatnit. Obžalovaný přiznal, že při sjednávání úvěru společnosti ACEMA „naletěl“, kdy nejprve byl úvěr úročený sazbou 5%, avšak poté, co se krátkodobě opozdil s platbou, vzrostla výše úroků na 14 či 16%. Od společnosti ACEMA získal úvěr ve výši 1,9 mil. Kč, ale fakticky po zaúčtování poplatků, které označil jako lichvářské, obdržel 1,3 mil. Kč. Následně byl úvěr společnosti ACEMA uhrazen, kdy bylo zaplacen celkem 2,9 mil. Kč. Z okolí obžalovaného o dlužích částečně věděla jeho manželka, nevěděla však, že hraje na automatech. O dlužích ani automatech jeho rodiče nevěděli. Rodiče mu půjčovali peníze například, když se porouchal domácí spotřebič, a to ve výši např. 5 – 6.000 Kč. Pokud se týká půjčky 32.000 Kč, o kterou požádal matku dne 3. 6. 2019, pak tuto použil na uhrazení jedné splátky společnosti ACEMA ve výši 22.000,- Kč. Ke zbývajícím sumě pak uvedl, že byla určena na potřebné nákupy.

9. Obžalovaný disponuje vozidlem Volkswagen Passat Combi, se kterým jezdil i v předmětné době. Byl si vědom, že svítí kontrolka paliva, toto se stávalo běžně, neboť bylo jeho zvykem tankovat málo. Vozidlo původně vlastnil, ale v důsledku dluhů jej dal do zástavy, kdy platil určitý měsíční poplatek za jeho užívání. Za auto měl uhradit částku 35.000 Kč. Důvodem, proč dal auto do zástavy, byla právě jeho finanční tíseň.
10. Obžalovaný dále doplnil, že před vzetím do vazby byl zaměstnán u společnosti XXXXX jako kompletář, nejednalo se o zařazení na obchod, ale v centrálním skladu u Měřína. Jeho průměrný výdělek se měsíčně pohyboval ve výši 24.000 Kč. Od konce srpna 2018 však byl na nemocenské, pobíral částku 18.500 – 19.000 Kč s tím, že mu chodily ještě peníze ze životní pojistky. Jeho manželka je zaměstnána ve Žďáru v místní továrně na pozici operátorky s výdělkem okolo 15.000 Kč. Obžalovaný měří 180 či 181 cm a v době hlavního líčení vážil dle svých slov přibližně 116 kg. Vyživovací povinnost má vůči dvěma dětem, mladší dvouletá dcera bydlí s ním a s manželkou ve společné domácnosti. Dále má z předchozího vztahu nezletilou dceru N. ve věku 14 let. Na tuto hradí výživné ve výši 1.000 Kč, a to buď on, nebo jeho matka. S dcerou se stýká, avšak k dotazu předsedy senátu si obžalovaný opakovaně nebyl schopen vybavit příjmení své dcery.

Po provedeném dokazování dospěl nalézací soud k následujícím závěrům:

11. V první řadě nebylo žádnou z procesních stran nikterak zpochybňováno, že došlo ke skutku, který je popsán v žalobním návrhu státního zástupce a obhajoba se s obžalobou rovněž shodla na tom, že tento skutek naplňuje znaky zločinu vraždy. V tomto směru soud poukazuje na úřední záznam Policie ČR (č. l. 5 – 6) o výjezdu policejní hlídky na místo činu dne 4. 6. 2019, a to v důsledku telefonátu R. K. v 08:35 hod., že v prostoru bývalého papírnickví č. p. 13 na Náměstí Republiky ve Žďáru nad Sázavou byla nalezena M.Ž. s bodnými ranami na těle. V rámci následného šetření pak bylo ohledáno místo činu a pořízena fotodokumentace, náčrtky, mapky a seznam stop (č. l. 33 – 74), na nichž je zadokumentován nález těla M.Ž., přičemž přivolaný lékař (č. l. 517) konstatoval smrt poškozené.
12. Z předběžné zprávy o pitvě (č. l. 525) a zejména pak slyšením znalce MUDr. Jana Krajsy, Ph. D. ke znaleckému posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č. l. 526 – 549, 1347 - 1348) bylo potvrzeno, že smrt M.Ž. nastala jednoznačně z násilných příčin, a je vyloučeno, aby si zjištěná poranění způsobila sama jmenovaná. Jako doba úmrtí poškozené pak byl s velkou pravděpodobností stanoven čas mezi 05:05 hod. až 07:15 hod. dne 4. 6. 2019. Veškerá poranění nalezená na těle M.Ž. byla způsobena bodněřezným předmětem typu nože s jednostranně broušenou čepelí dlouhou přibližně 20 cm. S touto pak bylo ve dvou ranách výrazně manipulováno, a mohlo jít i o opakovaný útok do stejné oblasti. Na těle poškozené byly rovněž nalezeny známky obrany, přičemž v důsledku celého komplexu poranění je pro znalce nepředstavitelné, že by si je mohla způsobit psychicky zdravá osoba sama. V důsledku útoku pak bylo zraněno více orgánů důležitých pro život, ovšem poranění srdce bylo smrtelné absolutně, a to bez jakékoliv možnosti úspěšného lékařského zákroku. Vzhledem k tomu, že útokem došlo

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

k přetnutí několika žeber a chrupavek, bylo možno intenzitu odhadovat na velmi vysokou s tím, že vždy záleží ostrosti nástroje. Za pravděpodobnější znalec označil postavení útočnicka vůči poškozené zepředu. Pokud se týká poranění hrudníku, útok byl veden přes oděv a krev vytékající z rány byla vsakována do oděvu. K dotazu obhajoby ohledně krevních stop na stěnách a navazující možnosti, zda pachatel mohl být znečištěn od krve poškozené, znalec uvedl, že z jeho strany jde spíše o spekulace. Nelze si představit, že krev z rány na hrudníku stříkala, útočník mohl být znečištěný na oděvu a znalec připustil, že by také čekal zakrvácení útočnicka na jeho ruku. Znalci byly dány k nahlédnutí náčrtky (č. l. 1295 – 1296), které u hlavního líčení na žádost soudu vyhotovily svědkyně K. a Ž., a to ke znázornění tří nožů, které se podle jejich výpovědi měly nacházet v provozovně herny. Znalec uvedl, že při zpracování posudku byla uvedena přibližná délka čepele 20 cm. Zdůraznil však, že vzhledem k velké intenzitě útoku do hrudníku může dojít ke zmáčknutí hrudního koše a tedy i čepel nože, byť kratší, může zanechat bodný kanál o hloubce 20 cm. Podle nákresu nožů není možné jednoznačně stanovit, který konkrétní nůž by přicházel v úvahu, ale jako nejpravděpodobnější se znalci jeví na nákresu svědkyně K. nůž č. 2.

13. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, který nalézací soud se souhlasem stran četl (č. l. 556 – 559), bylo prokázáno, že poškozená M.Ž. nebyla ovlivněna omamnou látkou, kdy v její krvi nebyly shledány stopy alkoholu, ale toliko ve vzorcích jater a ledvin byla dána přítomnost paracetamolu a kofeinu s tím, že nález kofeinu nebyl toxikologicky významný a poškozená nebyla touto látkou akutně ovlivněna.
14. Nalézací soud tak již na tomto místě může souhlasit s názorem procesních stran, že není jakýchkoliv pochybností o tom, že k úmrtí M.Ž. došlo v prostorách nonstop herny Náměstí Republiky ve Žďáru nad Sázavou dne 4. 6. 2019 v důsledku napadení jinou osobu a tedy násilné trestné činnosti, když jednak znalec vyloučil, že by psychicky zdravá osoba si mohla způsobit poranění, která byla zjištěna, a současně nebylo prokázáno, že by poškozená byla v době smrti pod vlivem jakékoliv omamné látky. Stejně jako bude dále rozvedeno níže při výpovědi R. K. (č. l. 1267 – 1273), tato si s matkou ještě v průběhu večera psala, resp. volala. Uvedla, že poškozená s ní, jakož i se svým manželem měla skvělý vztah a ze vzájemné komunikace nevyplývalo nic, co by mohlo svědčit o tom, že by poškozená byla v takovém rozpoložení, ve kterém by si mohla ublížit.
15. Rovněž při stanovení doby smrti poškozené M.Ž. se soud plně ztotožnil s názorem obžaloby, která za ni označila 4. 6. 2019 mezi 05:05 a 05:15 hod. Jak vyplynulo ze shora popsání soudnělékařského znaleckého zkoumání, výpočtem na základě Henssgeho nomogramu byl prvotní odhad doby smrti stanoven v intervalu 04:33 až 10:47 hod. dne 4. 6. 2019. Jedná se však pouze o teoretický model vycházející z rozvoje posmrtných změn zjištěných při ohledání těla, který je třeba dále upřesnit na základě konkrétních okolností případu. Jak již bylo uvedeno výše, k telefonickému oznámení nálezů těla poškozené došlo v 08:35 hod., kdy tělo své matky nalezla R. K.. Jak vyplynulo z výpovědi posledně jmenované (č. l. 1269 verte – 1270), jakož i svědkyně P.Ž. (č. l. 1281 verte), poškozená měla dvaceti čtyřhodinovou směnu, která ji měla končit v šest hodin ráno dne 4. 6. 2019. Strídat ji měla P.Ž., která však dostala od R. K. SMS zpráv o tom, že její matka ji nebere telefony a pravděpodobně usnula. Obě svědkyně se setkaly před hernou, zkoušely zvonit, bouchat a volat, ale bezvýsledně. Nakonec R. K. zavolala F.S. (č. l. 417 – 421), který měl náhradní klíč od herny. Jmenovaný přijel do Žďáru z Prahy, kde otevřel dveře herny, jež nebyly zamčené, ale pouze zabouchnuté, vešli do vlastních prostor, kde viděli poškozenou v křesle za barem s hlavou zvrácenou dozadu a zakrvácenou. V bezprostřední návaznosti na nález těla poškozené přivolali policii. Ačkoliv podrobněji se bude soud zabývat otázkou záznamů z bezpečnostních kamer níže, pak již na tomto místě lze poukázat, že z kamery označené Atrium Batyskaf zabírající prostor před hernou, resp. plochu Náměstí Republiky ve Žďáru nad Sázavou, bylo zjištěno, že jako poslední vešla do herny osoba dne 4. 6. 2019 v čase 03:48 hod. a osoba zcela shodných proporcí vychází v čase 05:14:24 hod. Následně již do prostor herny nevstoupil nikdo jiný, je patrné, že v čase 05:41 hod. přicházejí k herně dvě ženské postavy, které se snaží dostat dovnitř, což se jim nepodaří a proto vyčkávají na lavičce na náměstí. První, kdo tak vstupuje do prostor herny je dvojice muž a

žena v čase 08:34:15 hod., tedy v době těsně předcházející telefonickému oznámení nálezů poškozené na policejní linku, přičemž policisté se dostavují na místo činu v 08:53 hod. Na straně druhé je možno konstatovat, že poškozená žila ještě v čase 05:05 hod., kdy byla v SMS kontaktu s F.S. a na jeho dotaz mu sdělovala částku 165 000 Kč, která tvořila tržbu a provozní hotovost (č. l. 417 – 421). Je proto možné uzavřít, že pokud obžaloba situovala čas smrti poškozené do doby mezi 05:05 až 05:15 hod. dne 4. 6. 2019, odpovídá toto nejen objektivním závěrům znaleckého zkoumání z oboru soudního lékařství, ale rovněž faktickým poznatkům o komunikaci ze strany poškozené s F.S. a odchodu osoby, kterou je možno označit za pachatele trestné činnosti, z herny.

16. Poslední skutečností, ve které se obhajoba byla ochotna ztotožnit s názory obžaloby, byl fakt, že pachatel projednávané trestné činnosti je skutečně zachycen na záběrech z průmyslových kamer v okolí herny, a to na kamerách označených jako AZ Centrum a Atrium Batyskaf (příloha P1). Z těchto je patrné, že poslední osoba vstupuje do herny dne 4. 6. 2019 v čase 03:48 hod., přičemž přichází v tmavém oblečení s taškou přes pravé rameno, a je vpuštěna do prostor herny. Shodná osoba pak vychází z herny v čase 05:14:24 hod., prochází podloubím budovy, přičemž zejména na kameře AZ Centrum č. 2 je patrné, že se jedná o muže v černé bundě, či mikině, černých kalhotách a botách s černou čepicí a modrou taškou přes pravé rameno, který si nasazuje sluneční brýle. Následně zahýbá za roh budovy, tuto obchází a míří do prostoru parkoviště, které je na mapových podkladech označeno jako parkoviště Albert (nyní Lidl) nacházející se u ulice Neumannova. Pouze pro doplnění je třeba upozornit, že jak vyplynulo z policejního šetření (viz záznam k příloze P1), je čas na kamerách AZ Centrum posunut přibližně o osm minut dopředu, tedy čas 05:22 hod. ve skutečnosti odpovídá času 05:14 hod.
17. K identifikaci osoby pachatele byl vypracován v přípravném řízení znalecký posudek z oboru kriminalistika se specializací forenzní biomechanika (č. l. 597 – 616), k němuž byl v rámci hlavního líčení slyšen jeho zpracovatel Ing. Miloslav Vilímek, Ph.D. (č. l. 1352 - 1355). Znalec konstatoval, že osoba, která je zaznamenána na kamerách AZ Centrum, je s tolerancí $\pm 3,5$ cm, vysoká 179 cm silnější postav, při chůzi se kýve mírně ze strany na stranu a vytáčí špičky nohou mírně vně od osy chůze. Délka kroku byla stanovena přibližně 70 cm, přičemž časová délka kroku je asi 0,5 sekundy, tedy jedná se o rychlejší chůzi. Daný záběr pak byl porovnán s kamerovým záznamem z čerpací stanice Benzina na ulici Jihlavská ve Žďáru nad Sázavou, kam v čase 05:46 hod. přijíždí, a vystupuje z místa spolujezdce vozidla značky Opel modré barvy, právě obžalovaný a čerpá zde naftu. I k této osobě pak znalec konstatoval, že se jedná o osobu silnější postavy kývající se při chůzi mírně ze strany na stranu a vytáčenější špičky nohou mírně vně osy chůze, přičemž délka kroku je 70 cm a časová délka kroku přibližně 0,5 sekundy. K porovnání obou osob bylo konstatováno, že chůze obou porovnávaných osob je shodná, a to jak do délky kroku, tak rychlosti, kývání ze strany na stranu je typické pro silnější – obézní osoby, které vyrovnávají tímto způsobem pohyb těžiště při stoje na jedné noze. Blíže se k výpovědi znalce tak, jak ji podal u hlavního líčení, bude nalézací soud věnovat v pozdější části odůvodnění tohoto rozsudku, a to zejména stran námitek, které vznesla obhajoba. Na tomto místě však lze uzavřít, že pokud se týká osoby, která byla označena za pachatele trestného činu, pak bez ohledu na závěry znaleckého zkoumání lze prostým vizuálním porovnáním záznamů konstatovat, že v čase 05:14 hod. vychází z herny muž silnější, resp. značně obézní postavy v černém oblečení, maskován čepicí a slunečními brýlemi, které si nasazuje při průchodu podloubím budovy a přes pravé rameno nese modrou tašku. Za nezpochybnitelné s ohledem na forenzně biomechanický posudek lze též označit fakt, že výška pachatele se pohybovala v rozmezí od 176 do 182 cm. Na záběrech kamery AZ Centrum č. 12 v čase 05:23:46 hod. (skutečný čas 05:15:46) je přitom vidět, že procházející osoba již na hlavě nemá černou čepici ani sluneční brýle, přičemž po sejmutí pokrývky hlavy je zřejmé, že se jedná skutečně o muže, který je charakteristický tzv. ustupujícím (vysokým) čelem, tedy že vlasová linie je posunuta blíže k temeni hlavy.
18. Kromě výše uvedeného fyzického popisu pachatele pak může soud k jeho charakteristice vycházet ze svědeckých výpovědí pracovníků herny, či osob, které tuto navštěvovaly. Kromě již dříve

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

zmíněných svědků R. K., P.Ž. (č. l. 1280 – 1284) a F.S. lze poukázat na výpovědi L.K. (č. l. 436 – 439) a R.N. (č. l. 1273 verte – 1277). Z výpovědi výše uvedených svědků si lze učinit poměrně komplexní obraz chodu předmětné herny, jejímž provozním byl F.S. a jako obsluha vystupovaly poškozená M.Ž., její dcera R. K. a P.Ž.. Jednalo se o nepovolenou - nelegální hernu, pročež z tohoto důvodu byla obsluha velmi opatrná k tomu, jaké osoby dovnitř pouští. Herna byla vybavena kamerovým systémem, který umožňoval obsluze vidět, jaké osoby se nacházejí před vstupem, přičemž tyto, pokud se chtěly dostat dovnitř, buď zavolaly mobilním telefonem obsluze, nebo zazvonily u dveří. Obsluha jim následně šla otevřít a vpustila je do prostor herny. Svědci se shodli na tom, že obsluha, tedy také poškozená, by nikdy nepustila někoho neznámého. Herna měla v předmětné době přibližně 20 – 30 klientů, kteří ji navštěvovali dlouhodobě, resp. ještě v dobách, kdy sídlila na jiném místě. Svědkyně Ž. toto charakterizovala spíše jako jakýsi klub s uzavřenou klientelou. Do výherních automatů se vkládaly pouze bankovky, přičemž je pravdou, že některé novější s ohledem na silnější zabezpečovací prvky, bylo třeba rozměnit, aby je automat akceptoval. Tržba a provozní hotovost a se nacházely v tzv. kasírce, která byla uložena v šuplíku za barem. Tento byl zamčený a klíč měla obsluha v kapse. Provozní hotovost se pohybovala okolo 200 tis. Kč. Pro peníze z automatů pak jezdil F.S. v rádech dnů, většinou s rozestupem 3 – 5 dnů, resp. jak bylo potřeba. Z peněz uložených v automatech se provozní hotovost doplňovala. Hráči věděli o tom, kde se finance nacházejí, neboť obsluha šuplík otevírala před jejich zraky. Klíče od herny byly tři, jeden z nich měl majitel celého objektu, který sídlí v Brně, dále F.S. a také obsluha, která si jej vždy po skončení směny předávala. Dveře do herny představovaly jediný možný vstup, když v prostorách se nacházelo na sociálním zařízení pouze malé okénko, které bylo z venkovní části zamřížované a otevíratelné pouze do větrací polohy. To bylo potvrzeno při ohledání místa činu, a v jak vyplývá z protokolu o ohledání místa činu a přiložené fotodokumentace, největší možnost jeho otevření od stěny bylo na vzdálenost 15 cm. Pod šuplíkem s hotovostí se pak nacházel druhý, ve kterém byly, mimo jiné, uloženy také tři nože, které používala obsluha. V průběhu hry si návštěvníci mohli bezplatně objednávat nápoje a mohli si zakoupit rovněž cigarety značky Philip Morris. Ty byly (podle výpovědi svědkyň K. a Ž.) na žádost provozního obstarány právě pro obžalovaného V., který měl status VIP hosta, neboť se v herně zdržoval nejčastěji. K osobě poškozené M.Ž. bylo z výše uvedených svědeckých výpovědí zjištěno, že tato byla nekonfliktní, nebylo zaznamenáno, že by se s některým z hostů pohádala. Na svou poslední směnu nastupovala v šest hodin ráno dne 3. 6. 2019 a následujícího dne ji měla opět v šest hodin ráno střídat P.Ž.. Pokud návštěvníci herny kouřili, pak obsluha průběžně vysypávala popelníky, nejvíce aktivní v tomto byla právě poškozená, která je vyprazdňovala někdy ještě v průběhu hry jednotlivých hráčů.

19. Lze tedy uzavřít, že pachatelem trestné činnosti byl dle kamerových záznamů muž o výšce mezi 176 až 182 cm, obézní postavy s řídkým vlasovým porostem v čelní krajině hlavy (tzv. ustupující či vysoké čelo), který musel být poškozené M.Ž. velmi dobře znám, neboť tato by do herny nikoho neznámého nepustila a který se na místě činu pohyboval dne 4. 6. 2019 v době mezi 03:48 až 05:15 hod., odkud následně odešel v černém oblečení maskován čepicí a slunečními brýlemi směrem k parkovišti na zadní straně budovy. Na doplnění je vhodné zdůraznit, že pachatel po příchodu k herně vyčkal, až bude obsluhou vpuštěn dovnitř, a tudíž se nemohlo jednat držitele jiného klíče k objektu, tedy F.S. či potenciálně S. zmiňovaného majitele vietnamské národnosti z Brna, u něhož ostatně ani nebyla dána svědkem jistota, zda takovým klíčem disponuje. Rovněž motiv trestné činnosti takového pachatele je více než zřejmý, a to vzhledem ke skutečnosti, že z místa činu zmizela tržba a provozní hotovost ve výši 165 000 Kč, která musela být bezprostředně před činem počítána poškozenou a jejíž výši sdělila SMS zprávou F.S.. S vysokou pravděpodobností byl proto pachatelem člověkem, který se nacházel ve špatné finanční situaci, kterou se snažil řešit až natolik krajním způsobem, že usmrtil poškozenou, aby se zmocnil provozní hotovosti herny.

20. Jak zaznělo výše, obžalovaný po celou dobu trestního řízení popírá jakékoliv zavinění, přičemž na tomto místě se nalézací soud pokusí o stručné shrnutí obsáhlé argumentace, kterou obhajoba použila k vyvrácení názorů státního zástupce. Obžalovaný velmi podrobně popsal svou činnost a aktivity ve dnech 3. – 4. 6. 2019. V uvedené době navštívil hernu pouze dvakrát, a to 3. 6. v časných ranních hodinách (okolo čtvrté hodiny), následně pak strávil přibližně hodinu v herně odpoledne. Ačkoliv připustil, že jeho finanční situace nebyla dobrá a měl dluhy ve výši přibližně 2,5 mil. Kč, pak stále jeho aktiva převyšovala jeho pasiva a celou situaci se snažil vyřešit prodejem rodinného domu, o který byl zájem, probíhaly prohlídky a k realizaci prodeje nakonec skutečně došlo za částku 4,7 mil. Kč. Pro tuto skutečnost tedy neměl žádného důvodu páchat násilnou trestnou činnost za účelem získání dalších peněz. Pokud obžaloba poukazuje jako na usvědčující důkazy na zajištěný nedopalek cigarety u výherního automatu č. 7 a dále na stokorunovou bankovku naposledy vhozenou do tohoto bankomatu, které obě nesly DNA obžalovaného, má za to, že v případě cigarety mohlo dojít k jejímu nastrčení někým, kdo chtěl vinu svalit na obžalovaného. Předně má za to, že nedopalek nalezený na místě činu nespĺňuje znaky vykouřené cigarety, neboť tomuto neodpovídá množství popela z vyhořelého tabáku, stejně tak jako nedopalek není zamáčknutý a proto by bylo logické, kdyby cigareta přirozeně vyhořela a zanechala po sobě popel. Sám obžalovaný pak při hře údajně kouřil levou rukou a hrál pravou, čemuž opět neodpovídá nález cigarety v popelníku po pravé straně automatu. Jak vyplynulo z fotodokumentace pořízené policií na místě činu, mezi automaty č. 7 a 8 (foto 75 – č. l. 52) se nacházejí celkem tři stolky, kdy z každé strany automatu č. 7, na kterém měl hrát obžalovaný, je jeden takovýto stůl s popelníkem. Obhajoba však poukazuje na fakt, že na fotografii č. 83 (č. l. 53 verte) stůl z levé strany absentuje. Má za to, že jde o jednu ze známek manipulace s důkazy v trestní věci. Ten pak zdůraznil, že při hraní na automatu nikdy nevkládá bankovky v nominální hodnotě 100 Kč, které používal výhradně k zakoupení cigaret. Stejně tak nevhazoval za sebou více bankovek, o čemž svědčí pozdější ohledání automatu. Ostatně obhajoba zdůraznila, že uvedená manipulace by nebyla jediná v tomto případě a naráží zejména na nejasnosti v kamerových záznamech, zejména v případě kamerového záznamu z AZ Centra. Podle odborného vyjádření zpracovaného policejním orgánem (č. l. 139 – 140) byl nosič, který takového záznamy obsahoval, rozbitý, avšak později nepochopitelně došlo jakýmsi způsobem k získání kamerových záznamů. Zejména pak na kameře č. 12 již bylo poukázáno na chybějící elektrorozvaděč či nepřirozenou chůzi osoby pachatele. Obhajoba též zmínila, že některé části obrazu se jí jeví jako upravované, resp. některé předměty mohly být z obrazu vymazány. Takováto manipulace v průběhu trestního řízení by přitom podporovala výpověď obžalovaného, který uvedl, že byl ke své výpovědi donucen policií, kteří jej podrobili fyzickému a psychickému nátlaku, a to dokonce v podobě opakovaných úderů pěstí či dlaní. Dále obhajoba napadla závěry lokalizace mobilního telefonu užívaného obžalovaným, kdy jeho zachycení různými buňkami v rámci Žďáru nad Sázavou a změny těchto buněk považuje za nejasné a neopodstatněné. Za zcela neprůkazný pak obžaloba považuje znalecký posudek z forenzní biomechaniky, a to jednak pro zcela obecné závěry znalce k osobě pachatele, kterého označil za 180 cm vysokého při chůzi mírně vytáčejícího špičky vně chůze, kdy takovéto znaky lze podřadit naprosto většinové populaci. Stejně tak pokud znalec konstatoval na jednom ze záběrů z AZ Centra deformaci v oblasti krku a dolních končetin u posuzované osoby, takovými deformacemi obžalovaný zcela evidentně netrpí. Dále bylo zdůrazněno, že obžaloba vychází z plánovanosti jednání pachatele, avšak tomuto neodpovídá vlastní zaznamenané chování osoby, která z herny vychází v zimní bundě a čepici v téměř letním období, a to v době, kdy místem prochází lidé směřující do práce, neboť pokud by měl někdo plánovat trestnou činnost, do herny by přicházel o půlnoci, nesetřvával by zde tak dlouhou dobu, jako osoba zachycená na kameře, ale snažil by se naopak odejít co nejdřív a nikoliv pro roční dobu netypicky oblečen až v čase, kdy mohl vzbudit podezření u kolemjdoucích směřujících v uvedeném do práce. Stejně tak neodpovídá následná modifikace ze strany obžaloby ohledně vražedné zbraně, kdy nejprve bylo tvrzeno, že si obžalovaný tuto přinesl na místo činu s sebou, zatímco po provedeném dokazování státní zástupce dospěl k závěru, že se mohlo jednat o nůž z herny. Pokud by však podle obhajoby pachatel plánoval útok

na poškozenou a vybavil se maskovacím oblečením, je zcela evidentní, že by se za tímto účelem donesl nůž. Proto se činu musel dopustit někdo, kdo věděl, že nože v herně jsou a není potřeba si zbraň nosit. K dotazu obhajoby pak soudnělékařský znalec potvrdil, že po útoku na poškozenou došlo k masivnímu krvácení a očekával by, že ruce pachatele budou zakrváceny. Jestliže by pachatel bezprostředně po útoku sedl do auta, domnívá se obhajoba, že se v tomto měly najít stopy, k čemuž však opět nedošlo. V neposlední řadě pak bylo jako na podpůrný argument poukázáno na zkoumání znalkyněmi z odvětví psychiatrie a psychologie, které konstatovaly, že obžalovaný nepůsobil jako osoba v tísní, nebyl závislý na automatech a měl radost z prodeje rodinného domu a nalezení řešení z tísnivé finanční situace. Obhájce proto vyloučil, že by takovýto člověk měl zapotřebí činit zoufalé kroky a dopustit se trestného činu vraždy. Jakkoliv má obhajoba za prokázané, že se skutek stal a je trestným činem, nemohl jej spáchat obžalovaný. Ve své závěrečné řeči obhájce zdůraznil, a to i s ohledem na judikaturu Nejvyššího soudu ČR, že při absenci přímých důkazů sice soud může vycházet při učinění závěru o vině obžalovaného z důkazů nepřímých, které však musí tvořit logickou a ničím nenarušovanou soustavu vzájemně se doplňujících důkazů a takovýto výrok o vině pak musí založen jen na takových důkazech, které zcela vylučují pochybnost, že se stal skutek, který je předmětem trestního stíhání. Vzhledem k tomu, že takovéto podmínky v případě obžalovaného M.V. nebyly splněny, navrhl, aby jej soud obžaloby zprostil.

21. Po sumarizaci výpovědí obžalovaného, jakož i svědků R.N. (č. l. 1273 – 1277), L.K. (č. l. 436 - 439), R. K. (č. l. 1267 – 1273), P.Ž. (č. l. 1280 – 1284), F.S. (č. l. 417 - 421), L.V. (č. l. 1363 - 1366), P.V. staršího (č. l. 1340 – 1343), P.V. mladšího (č. l. 1277 – 1280), M.V. (č. l. 1343 - 1346) a J. Š. (č. l. 1360 - 1363), a dále pak s ohledem na kamerové záznamy jednak v místě činu označené jako AZ Centrum a Atrium Batyskaf a dále na čerpací stanici Benzina na ulici Jihlavská ve Žďáru nad Sázavou, lze učinit následující časový snímek aktivit obžalovaného M.V. a poškozené M.Ž. v době od 3. do 4. 6. 2019. Dne 3. 6. 2019 se obžalovaný dle vlastního tvrzení probudil ve velmi brzkých ranních hodinách, což je pro něj typické a rozhodl se odjet z domova na ulici XXXXX ve Žďáru nad Sázavou údajně za účelem návštěvy jednoho ze svých oblíbených míst a rozjímání, avšak po cestě se rozhodl, že navštíví předmětnou hernu na Náměstí Republiky. K tomuto je zaevidován výběr z bankomatu Moneta Bank, který se nachází 250 metrů od herny, kdy obžalovaný je při výběru z tohoto bankomatu zachycen průmyslovou kamerou, a zprávou dotčené banky bylo zjištěno, že v čase 03:55:12 hod. došlo k výběru částky 800 Kč, a to prostřednictvím platební karty vydané na manželku obžalovaného L.V. (č. l. 920, 930 – 962). V čase 04:05 hod. přichází k herně podle záznamů z kamery Atrium Batyskaf osoba, která se svou postavou jednoznačně podobá obžalovanému V., a je vpuštěna dovnitř. Shodná osoba pak hernu opouští v čase 04:33 hod. Přítomnost obžalovaného v herně přitom potvrzuje také R. K.. Po svém odchodu se obžalovaný opětovně pokouší o výběr z předmětného bankomatu Moneta Bank, a to jednak v čase 04:45:29 hod. ve výši 200 Kč z karty své manželky, kdy tato transakce byla zamítnuta, a obdobně tak byla zamítnuta snaha o výběr kartou, která byla vedena přímo na obžalovaného v čase 04:46:07 hod. Obžalovaný následně odjel zpět domů. V 06:00 hod. dochází ke změně směny, kdy R.K. střídá její matka, poškozená M.Ž.. Tu pak v dopoledních hodinách navštěvuje svědkyně L.K., v herně se zdrží asi hodinu a při jejím odchodu si všimne, že přišel svědek R.N.. Obžalovaný v mezidobí dopoledne tráví čas s rodinou, aby společně s dcerou odjeli kolem poledne k jeho rodičům na oběd. Zde se zdrží přibližně 30 – 45 minut, vrací se pro manželku a společně odjíždějí k její matce J. Š., kde manželka s dcerou zůstávají až do večer, a zatímco obžalovaný okolo 13:30 hod. odjíždí za svou matkou, aby ji požádal o půjčku ve výši 32 000 Kč. Zde stráví asi deset minut a při návratu se rozhodne navštívit opět hernu. Kamerový záznam zachycuje obžalovaného v čase 14:01 hod. při příchodu do herny, kde tráví čas do 15:10 hod., přičemž zejména při jeho odchodu, kdy obžalovaný nevolí stejnou cestu k vozidlu, ale jde zatrávněným svahem kolem instalované kamery městské policie, a tuto si prohlíží, je jeho osoba jednoznačně identifikovatelná. Po návratu za svou rodinou obžalovaný tráví čas u své tchýně, aby se večer vrátili všichni domů. Zde sledují televizi a jdou spát. Pokud se týká herny, pak v čase 22:46 hod. přichází osoba, která zde tráví čas do 22:57 hod., a jedná se o typově zcela odlišnou osobu od obžalovaného, kdy je – dle jeho vlastní výpovědi –

potvrzeno, že se jedná o svědka R.N., známého pod přezdívkou Š.. Ten odjíždí z herny prostřednictvím taxi služby do místa bydliště v XXXXX. V pozdních večerních hodinách pak podle R. K. dochází k jejímu poslednímu telefonátu s matkou, kdy se jedná o dobu přibližně okolo půlnoci. Dne 4. 6. se obžalovaný opět budí v brzkých ranních hodinách a rozhodne se zajet do obce Křídla, aby si prohlédl nemovitost, o kterou má zájem. Je třeba zdůraznit, že obžalovaný popírá, že by v následující době navštívil hernu, ale v rámci projížďky jeho auto signalizuje, že mu dojde palivo, proto zastaví na parkovišti, které je v blízkosti herny a přemítá, zda zavolá otci, bratrovi, či se pokusí s vozidlem dojet na benzinovou stanici, nebo domů. Celá tato situace má za výsledek, že se sice nejprve rozhodne zajet na čerpací stanici, avšak v průběhu cesty si uvědomí, že nemá peníze, a proto se rozhodne pro návrat domů. Tam přijíždí okolo 5:30 hod., kde se setkává s bratrem, kterého požádá, aby jej zavezl vozidlem Opel na čerpací stanici, a to nejprve Unicorn, která je v blízkosti jeho bydliště, avšak tato je zavřená. Vlastní čerpání proto provedli na čerpací stanici Benzina na ulici Jihlavská, kam přijíždějí v čase 05:46 hod.

22. Z protokolu o zajištění dat (č. l. 618 – 620, 626), materiálů k telekomunikačnímu provozu (č. l. 758 – 769, 793 – 795), jakož i dalších materiálů k pohybu obžalovaného a svědka P.V. mladšího (č. l. 1194 – 1203, 1206 – 1250) bylo zjištěno, že telefonní číslo XXXXX, jehož uživatelem je M.V., bylo snímáno v časech 03:31, 03:38 a 03:39 hod. buňkou Žďár nad Sázavou, XXXXX, přičemž v navazující době 03:39 – 05:39 hod. je druhé z jeho čísel XXXXX zachyceno buňkou Žďár nad Sázavou, Vysoká 1371/1. Stejná buňka pak zaměřuje mobilní telefon poškozené M.Ž. (číslo 737 821 731), a to v době 05:10 – 08:42 hod., když předtím v době 23:02 – 05:08 hod. je mobilní telefon poškozené zabírán buňkou Žďár nad Sázavou, XXXXXXXXXXXX. Jak již bylo uvedeno výše, v čase 03:48 hod. přichází do herny osoba, která se typově velmi podobá obžalovanému a rovněž osobě, která ve shodné době navštívila hernu předchozího dne, přičemž tato odchází v čase 05:14:24 hod. maskovaná čepicí s brýlemi. V době 05:05 hod. píše svědek F.S. poškozené dotaz na výši tržby a provozní hotovosti, když dostává obratem zprávu o celkové sumě 165 000 Kč. Následně je obžalovaný M.V. zcela prokazatelně snímán kamerou na čerpací stanici Benzina na ulici Jihlavská v čase 05:46 hod., kam přijel vozidlem Opel, které řídil jeho bratr P.. Obžalovaný pak měl odjet zpět domů a podle výpovědi z přípravného řízení se věnovat běžným aktivitám, avšak později v návaznosti na zjištěné informace k pohybu jeho mobilního telefonu a také záběry z pobočky Komerční banky v Novém Městě na Moravě (č. l. 995 – 1011, 1025 – 1031) uvedl, že se jel projet, a to nejprve na čerpací stanici Unicorn, kde do svého vozidla dočepoval zbývající část nafty, poté do míst, kde dříve vlastnili chatu, aby nakonec zamířil přes Nové Město na Moravě do obce Křídla, aby se podíval na vybranou nemovitost. V Novém Městě na Moravě pak realizoval vklad v 08:35 hod. na pobočce Komerční banky, ale vzhledem k pokročilé době již nejel do obce Křídla, ale vrátil se zpět domů.
23. Ačkoliv bylo opakovaně uvedeno, obžalovaný popřel, že by se dopustil projednávané trestné činnosti, soud po provedeném dokazování a zhodnocení důkazů jednotlivě, jakož i v jejich vzájemných souvislostech dospěl k závěru o odůvodněnosti podané obžaloby, které se podařilo na základě velmi pečlivého a podrobného šetření již ve fázi přípravného řízení vinu M.V. prokázat. Předně je nezbytné uvést, že obžalovaný je osobou, která plně zapadá do profilu pachatele tak, jak byl rozveden výše. Jmenovaný nepopírá, že navštěvoval hernu na Náměstí Republiky a znal se s její obsluhou, včetně poškozené M.Ž.. Ostatně jeho návštěvy jsou potvrzovány výpověďmi R. K. a P.Ž. jakožto obsluhy herny, tak osobou F.S., který byl označen za jakéhosi technického pracovníka či provozního. Také další svědci L.K., R.N. a podpůrně též osoby, jejichž podaná vysvětlení soud četl za splnění podmínek podle § 211 odst. 6 trestního řádu, tedy se souhlasem procesních stran, a to D.F. (č. l. 164 – 166), R.M. (č. l. 203 – 206), L.R. (č. l. 233 – 234) a M.Š. (č. l. 238) potvrdili, že obžalovaný hrál nejen v předmětné herně na Náměstí Republiky, ale také v dalších podnicích ve Žďáře nad Sázavou, a to dlouhodobě ještě v dobách, kdy provozoval diskotéku XXXXX. Z jejich výpovědí se rovněž podává, že takovéto hraní probíhalo přibližně dva až třikrát týdně, přičemž obžalovaný v některých případech za večer prohrával částky v řádech tisíců. Byla rovněž potvrzena

výpověď obžalovaného, a to svědky K., Ž. a R.N., že pokud obžalovaný měl možnost, hrál vždy na automatu č. 7, který se nacházel jako druhý od vstupních dveří a nesl název Gaminátor. M.V. tedy velmi dobře znal jak prostor herny, tak jeho obsluhu, chod podniku a vzhledem k výpovědím R. K. a P.Ž. musel vědět, kde se nachází hotovost, s níž obsluha pracovala a stejně tak mohl zjevně vědět, kde se nachází nože, které obsluha používala, neboť tyto byly uloženy v šuplíku pod provozní hotovostí. Vzhledem k nelegální povaze herny pak byl jednoznačně osobou, k níž obsluha měla důvěru, a bez problému ji vpouštěla kdykoliv dovnitř.

24. Rovněž z hlediska fyzického vzhledu je možné obžalovaného, byť v obecné rovině, ztotožnit s osobou pachatele tak, jak je zachycen na kamerovém záznamu při opuštění herny v čase 05:14 hod. a následujícím. Je třeba při tom vycházet jak z vlastního pozorování, které měl možnost činit soud v rámci hlavního líčení, tak zejména z protokolu o prohlídce těla a přiložené fotodokumentace (č. l. 319 – 327), kde je zřejmé, že obžalovaný oproti stavu v průběhu hlavního líčení výrazným způsobem zhubl, neboť v době provedení prohlídky těla dne 8. 6. 2019 byla zjištěna hmotnost 134 kg oproti stávajícím, resp. obžalovaným uváděným 116 kg. Fakt, že obžalovaný od doby vzetí do vazby výrazně zhubl bylo u hlavního líčení ostatně možno pozorovat také na jeho oblečení. Obžalovaný měří 180 cm a na fotodokumentaci pořízené po spáchané trestné činnosti je zcela evidentní, že je obézní postavy, přičemž také jeho vlasová pokrývka hlavy odpovídá stavu, který byl pozorován u osoby odcházející z herny na záznamu AZ Centrum kamera č. 12. Jako doplňující k takovému závěru též slouží závěry znaleckého zkoumání se specializací forenzní biomechanika. Ačkoliv se obhajoba snažila v průběhu hlavního líčení závěry znalce znevěrohodnit, soud má za to, že tento důkaz opět slouží jako jedna z dílčích částí do komplexní struktury případu. Státní zástupce správně poukázal, že zadání znaleckého zkoumání v daném směru mělo v přípravném řízení primárně za cíl vyloučit, že by podezřelá osoba M.V. nemohla být pachatelem, který je znázorněn na kamerovém záznamu. Znalecký posudek v tomto případě neslouží k individuální identifikaci obžalovaného, ale policie na jeho základě mohla dále pracovat s poznatkem, že by M.V. mohl být pachatelem trestné činnosti. Soud si je velmi dobře vědom argumentu obhajoby, že charakteristika pachatele, kterým má být muž o výšce přibližně 180 cm, obézní postavy, který při chůzi vytáčí chodidla mírně vně osy chůze, zahrnuje nesmírně širokou paletu populace, ale na druhou stranu nikterak nevyvrací, že by obžalovaný takovýmto pachatelem být nemohl. Oproti tomu závěry znaleckého zkoumání sloužily k tomu, aby byla například eliminována možnost, že by pachatelem mohl být přechozí návštěvník herny R.N., který podnik navštívil jako poslední před pachatelem. Oproti obžalovanému má totiž R.N. postavu vyšší, a to 185 cm, přičemž při jeho váze 80 kg tak, jak bylo ověřeno u hlavního líčení i vizuálním kontaktem se svědkem, je tento typově zcela odlišný od osoby pachatele zachycené na kamerovém záznamu. Ostatně pokud si soud mohl učinit vlastní názor při sledování chůze pachatele, jakož i obžalovaného, který je prokazatelně zachycen na záznamu z čerpací stanice Benzina na ulici Jihlavská a dále též při odchodu z jeho odpolední návštěvy herny dne 3. 6. 2019, pak i z těchto záběrů lze mít za to, že obžalovaný je osobě pachatele, co do výšky a způsobu chůze, velmi podobný.
25. Konečně také třetí z charakteristik pachatele mimo jeho fyzický vzhled a jeho známost pro obsluhu, tedy finanční problémy, které jej vedly ke spáchání trestného činu, byly u obžalovaného dány. M.V. nikterak nepopírá existenci dluhů, za které označil úvěr poskytnutý společností ACEMA ve výši 1,9 mil. Kč a další blíže nespécifikované dluhy v celkovém objemu 500 – 600 tis. Kč. Skutečnost, že jmenovaný dlužil vícero subjektům, je potvrzována také výpověďmi některých svědků, a to například M.Š. (č. l. 238 – 240), který půjčil obžalovanému částku 35 000 Kč, z níž mu i přes urgence obžalovaný vrátil jen 10 000 Kč, dále pak výpovědí R.N. (č. l. 210 – 211), a V.V. (č. l. 252 – 253), kteří s obžalovaným sjednávali úvěry, a to v říjnu 2018 (Vostřežanská), resp. v dubnu 2019 (N.), kdy z první z těchto půjček obžalovaný dluží stále přes 30 tis. Kč, v případě druhé byla tato schválena ve výši 30 tis. Kč. K těmto úvěrům lze rovněž učinit shodný poznatek, a to, že ačkoliv byl obžalovaný v prodlení se splátkami a byl urgován o zaplacení, na tyto výzvy nereagoval a po

zahájení trestního stíhání a vzetí M.V. do vazby, začal dluhy splácet jeho otec. Obžalovaný si půjčoval rovněž od fyzických osob jako například od R.M. částku 5 000 Kč, kterou mu nevrátil, kdy tento svědek potvrdil, že obžalovaný chtěl půjčit také po matce své manželky J. Š. a jejím příteli K. U.. Svědkyně J.Š. výše uvedené potvrdila v rámci svého výslechu u hlavního líčení, kdy se jednalo o tisícové částky, např. v únoru či březnu 2019 ve výši 4 000,- Kč, poté na platbu vodného ve výši 1 000,- Kč, apod. Sama svědkyně se po vzetí obžalovaného do vazby zajímala o finanční situaci jejich rodiny, přičemž zjistila, že rodinný dům byl zastavený asi na částku 2 mil. Kč a poté byla dána existence dalších půjček od různých firem, kdy tyto dluhy činily celkem 2,5 – 3 mil. Kč. Další půjčky obžalovanému potvrdila též jeho matka M.V., která uvedla, že synovi půjčovali například 8 000 Kč, když jim odešla pračka a dále potvrdila pravdivost výpovědi obžalovaného, že mu zapůjčila částku 32 000 Kč, aby mohl doplatit půjčku na auto.

26. K závazkům obžalovaného lze též doplnit jeho vyživovací povinnost na nezletilou dceru N.. Obžalovaný se snažil tvrdit, že tuto v částce 1 000 Kč stanovenou soudem řádně platí, resp. nejasně uváděl, že tak činní ve spolupráci s matkou, která rovněž u hlavního líčení uvedla, že do doby, než byl vzat do vazby, tak činil M.V.. Výpovědi jsou však jednoznačně vyvráceny samotným otcem obžalovaného P.V. starším, který sice uvedl, že nejdříve vyživovací povinnost platil jeho syn, ale následně – přibližně čtyři roky toto hradí s manželkou on. Pravdivost takového tvrzení je potvrzována výpovědí svědkyně Š. a v neposlední řadě sdělením samotné matky nezletilé P.K. (č. l. 191).
27. Samostatnou kapitolu tvoří poskytnutí úvěru společností ACEMA Credit (č. l. 966 – 982, 985 – 986, 1070 – 1087). Ze strany společnosti bylo sděleno, že M.V. uzavřel smlouvu o úvěru zajištěnou zástavní smlouvou v únoru 2018, jejímž předmětem bylo poskytnutí úvěru ve výši 1 620 000 Kč se splatností 20 let a jeho následné navýšení na základě dodatku ze dne 25. 7. 2018 o 350 tis. Kč. Tento úvěr byl zajištěn zástavní smlouvou na nemovitost vlastněnou obžalovaným. Výše měsíční splátky činila nejprve 13 003 Kč, následně 15 597 Kč (po navýšení úvěru) a následně se pohybovala v rozmezí 21 873 – 29 991 Kč, a to v důsledku zvýšení úrokové sazby pro prodloužení obžalovaného. Jako účel poskytnutí úvěru bylo uvedeno podnikání. Součástí výše uvedených materiálů úvěrové společnosti je také přehled splátek, z nichž bylo zjištěno, že obžalovaný neplnil řádně splátkovou povinnost a byl opakovaně upomínán, počínaje měsícem listopadem 2018 o zaplacení. Tato skutečnost, resp. prodloužení obžalovaného se splátkami je dokládána též výpisy z telefonátů, které obžalovaný vedl se společností ACEMA. Obžalovanému byly v důsledku jeho chování zasílány jednak předžalobní výzva v důsledku nedoplatku ve výši 21 873 Kč ze dne 5. 4. 2019, a dále na nedoplatek ve výši 21 909 Kč ze dne 6. 5. 2019, jakož i příprava exekučního řízení a dražby nemovitosti pro nedoplatek ve výši 44 782 Kč ze dne 27. 5. 2019. I z proběhnuvších telefonátů je zřejmé, že obžalovaný si je vědom výše dluhu, jakož i prodloužení, do kterého se s jeho splácením dostal a opakovaně přislíbujee řešení situace a zaplacení, k čemuž však opakovaně nedochází. V posledním hovoru dne 3. 6. 2019 se dohodl, že peníze uhradí do dalšího dne, tedy 4. 6. 2019 do 16:00 hod. Jak bylo uvedeno výše, k tomuto skutečně došlo, a to vkladem hotovosti ve výši 22 909 Kč na pobočce Komerční banky v Novém Městě na Moravě. Pro úplnost je třeba doplnit, že v pozdější době, kdy však už obžalovaný byl vzat do vazby, docházelo k pravidelným úhradám úvěru z jeho účtu, přičemž tyto platby má soud v přímé návaznosti na telefonát otce obžalovaného P.V. staršího ze dne 14. 6. 2019, kdy se spojil se společností ACEMA, aby zjistil možnosti splácení úvěru. Posledně jmenovaný je rovněž zachycen na záznamech průmyslové kamery Komerční banky při vkládání financí na účty (č. l. 995 – 1011, 1025 – 1031), což sám u hlavního líčení potvrdil.
28. Z finančního šetření, které proběhlo k osobě obžalovaného (č. l. 847 – 861, 867 – 868, 879 – 885, 1319 – 1336) byly dále zjištěny informace z nebankovního registru clientských informací, z nichž byla zjištěna existence dalších úvěrových produktů, jak u obžalovaného, tak jeho manželky L.V. u společností PROFI CREDIT a Provident Financial, resp. v dřívějších letech též u společnosti Zaplo Finance. Kromě skutečnosti, že obžalovaný v posledních letech skutečně čerpal velkou řadu úvěrových produktů, lze poukázat, že k měsíci květnu 2019 zůstávala ke splacení částka 24 038 Kč

u společnosti Provident Financial, částky 35 734 Kč, 32 055 Kč a 48 020 Kč u společnosti PROFI CREDIT. Obžalovaný pak rovněž dne 4. 3. a 8. 4. 2019 žádal o osobní úvěry u společnosti PRONTO CREDIT a Zonky na částky 30 000 Kč a 90 000 Kč, avšak byl odmítnut. V případě L.V. tato potvrdila, že obžalovaný řešil veškeré finanční záležitosti jejich rodiny, a právě na jeho žádost si vzala úvěry, kdy z jejich registru je dohledatelný zesplatněný úvěr u společnosti PROFI CREDIT se zbývajícím splátkou 43 157 Kč.

29. Obžalovaný byl v uvedeném období poživitelem nemocenských dávek, a to od 24. 8. 2019, kdy mu na této bylo vyplaceno až do května 2019 celkem 92 714 Kč. Společně s tím docházelo k výplatám pojistného ze strany České pojišťovny a Kooperativa pojišťovny v celkové výši 64 696 Kč. Pokud k tomuto soud přičte i obžalovaným tvrzený výdělek jeho manželky, pohyboval se příjem domácnosti v první polovině roku 2019 v rozmezí přibližně mezi 30 – 40 tis. Kč. Soud připomíná, že pouze splátka úvěru společnosti ACEMA převyšovala hranici 20.000 Kč, kdy obžalovaný, jak bylo uvedeno výše, měl ještě další dluhy, a to jak vůči úvěrovým společnostem, tak vůči fyzickým osobám, potažmo hradil měsíční poplatek za užívání motorového vozidla, které dal, jak sám uvedl, od zástavy. O jeho vyživovací povinnosti na starší dceru N. byla rovněž již řeč, neboť tuto za něj hradili rodiče.
30. Je zřejmé, že ať již obžalovaný informoval svou rodinu, tedy manželku či rodiče, o takovýchto dlužích, či nikoliv, peníze na splácení si zajišťoval též půjčkami od svých rodičů. Z výše uvedených materiálů v podobě pohybu na účtech obžalovaného, jeho otce a společnosti ACEMA lze vysledovat přímou návaznost například mezi platbou částky 46 946 Kč dne 6. 2. 2019 ve prospěch společnosti ACEMA, a to bezprostředně poté, co týž den obžalovaný na svůj účet obdržel od otce 49 000 Kč. Obdobně dne 18. 4. 2019 je zjištěn výběr hotovosti 25 000 Kč z účtu otce obžalovaného, aby M.V. týž den uhradil společnosti ACEMA 22 937 Kč. Je tedy zřejmé, že finanční situace obžalovaného, potažmo jeho rodiny, byla velmi špatná, neboť měsíční příjmy nepostačovaly k úhradě pravidelných splátek a obžalovaný si na tyto musel opakovaně půjčovat.
31. Obhajoba se snažila vyvrátit závěry o špatné finanční situaci obžalovaného názorem, podle kterého jeho aktiva v předmětné době převyšovala pasiva. Bylo vycházeno ze skutečnosti, že obžalovaný se v první polovině roku 2019 rozhodl finanční problémy řešit prodejem rodinného domu, který začal nabízet přes realitní společnost XXXXX, s.r.o. a podle jeho vyjádření o dům byl enormní zájem, probíhaly prohlídky a ve výsledku skutečně došlo k prodeji nemovitosti za částku 4 700 000 Kč. Oproti tomu obžalovaný tvrdil celkové dluhy ve výši přibližně 2,5 mil. Kč. Prostým propočtem tedy dospěl k názoru, že po prodeji domu by byl schopen veškeré dluhy umořit a zůstal by tzv. v černých číslech. Takovéto tvrzení obhajoby má však soud vzhledem k provedenému dokazování za účelové.
32. Předně je třeba uvést, že soud nepřistoupil k doplnění dokazování výsledkem svědkyně J.G., pracovnice realitní kanceláře XXXXX, neboť jej považuje za nadbytečný. Soud předpokládal pravdivost vyjádření obžalovaného, že dům nabízel ke koupi a za tímto účelem probíhaly také prohlídky zájemců. Soud však nemůže souhlasit s tím, jak obhajoba prezentovala výši dluhů obžalovaného, resp. se skutečností, že by prodejem domu došlo k vyřešení jeho životní situace. Jak M.V., tak jeho otec, uvedli, že dům byl prodán za 4,7 mil. Kč. Přitom však jen úvěr u společnosti ACEMA představoval při snaze o jeho uhrazení, nikoliv pouze povinnost zaplatit částku 1,9 mil. Kč, ale současně byl dlužník vzhledem ke smluvním podmínkám povinen uhradit v důsledku svého jednání další sankční poplatky. Podle otce obžalovaného, kromě částky 1,9 mil. Kč požadovala společnost ACEMA při zesplatnění další sumu 2,4 mil. Kč, ovšem po jednání, které probíhalo přes právníka, nakonec byla dohodnuta sleva a společnost tak požadovala pouze 800 000 Kč navíc. Celková částka, kterou bylo třeba zaplatit na umoření dluhu u společnosti ACEMA tak představovala částku 2,7 mil. Kč. K tomu je třeba přičíst další dluhy, které měl obžalovaný ať již vůči jiným úvěrovým společnostem, či fyzickým subjektům. Sám uvedl, že tyto další dluhy se pohybovaly ve výši 500 – 600 000 Kč.

33. Pouze na okraj soud uvádí, že nebylo věrohodně doloženo, z jakých důvodů obžalovanému takto vysoké dluhy vznikly. On sám k tomuto uvedl, že se jednalo o dluhy z jeho předchozího podnikání, tedy provozování diskotéky XXXXX. Z výpovědí otce i bratra obžalovaného, provoz diskotéky byl hrazen z prostředků P.V. staršího, kdy on sám si na toto podnikání bral hypotéku. Jelikož však později byl provoz nerentabilní, začal jednat o prodeji diskotéky a tuto koupili „pivovarníci“. Po zaplacení kupní ceny se P.V. starší ocitl v přebytku, který si rozdělil společně se svými syny. Tento přebytek byl asi v hodnotě 1 – 1,2 mil. Kč. Soud proto nechápe, o jakých problémech z předchozího podnikání obžalovaný hovořil, když pokud se z jeho strany objevily zmínky o určitém vydírání jinými osobami, k tomuto se negativně vyjádřili jeho známí R.M. a M.Š.. Ostatně takové možnosti nenasvědčuje ani logika jednání obžalovaného, který nejprve u spol. ACEMA získal úvěr 1,6 mil. Kč, aby jej o později navýšil o 350 tis. Kč. V případě „vydírání“ by se evidentně snažil, aby požadovanou sumu umořil kompletně z prvotního úvěru.
34. Mimo to je třeba doplnit, že společnost ACEMA při splacení úvěru nejprve požadovala částku 2,4 mil. Kč, z níž po jednání s otcem obžalovaného a jeho právníkem nakonec ustoupila a dohodla se na poskytnutí výrazné slevy ve výši 1,6 mil. Kč na požadovaných 800 000 Kč. Soud nehodnotí výhodnost či nevýhodnost úvěrového produktu, který obžalovaný uzavřel, byť tento byl z jeho strany, ze strany jeho obhájce, jakož i otce označen jako za lichvu. Pokud by však obžalovaný chtěl zesplatnit a uhradit celý takovýto dluh, musel počítat s horší variantou, tedy že společnosti ACEMA, pokud by tato nebyla svolná, musel zaplatit částku, o které hovořil primárně jeho otec - původních 1,9 mil. Kč, sankčních 2,4 mil. Kč, tedy celkem 4,3 mil. Kč. Za takových okolností by pak při existenci dalších dlužných částek již ani prodej rodinného domu obžalovanému nepomohl. Mimo to je dále nezbytné počítat s tím, že obžalovaný by společně s rodinou museli hledat nové bydliště, které, jak sám uvedl, měl vyhlédnuto (resp. měl podle inzerce zájem) v obci Křídla, kam se měl jet dne 4. 6. 2019 v brzkých ranních hodinách podívat. Nalézací soud si s ohledem toto tvrzení vyžádal od společnosti M&M Reality, která nemovitost nabízela, bližší informace (č. l. 1309 – 1313). Ze sdělení realitní společnosti bylo zjištěno, že rodinný dům byl nabízen za částku 690 000 Kč a k tomuto byla přiložena rovněž fotografie dotčené nemovitosti. Soud má za to, že z této fotografie je poměrně dobře zhodnotitelný stav domu (což odporuje tvrzení obžalovaného, že se na dům jel podívat proto, že z materiálů realitní společnosti tento stav nebyl patrný – „nevěděl, zda se nejde o ruinu“), přičemž soud si dovoluje konstatovat, že takto nabízená nemovitost by si vyžádala jednoznačně výrazné stavební úpravy, nehledě na to, že při porovnání rodinného domu, ve kterém obžalovaný s rodinou bydleli, a domu, kam se podle jeho tvrzení chtěli nastěhovat, byla celá situace stručně a poměrně výstižně vyjádřena manželkou obžalovaného u hlavního líčení, kdy uvedla, že do takovéto nemovitosti by se nikdy nestěhovala. Rozhodně tedy nelze k tomuto rodinnému domu v obci Křídla uvést, že by se jednalo o jakkoliv vážný záměr obžalovaného a jeho rodiny zakoupit tuto nemovitost. I pokud by však tomu tak bylo, finanční prostředky, které by obžalovaný získal prodejem svého rodinného domu za částku 4,7 mil. Kč, by při úhradě všech jeho závazků (zejména u spol. ACEMA ve výši 1,9 mil. Kč a dalších - obžalovaným blíže nespecifikovaných - půjček ve výši minimálně 500 tis. Kč) nemohly vystačit, neboť kromě výše uvedeného musel minimálně předpokládat s nutností sankce za předčasné splacení úvěru spol. ACEMA, která byla vykalkulována na 2,4 mil. Kč (byť následně došlo ke „slevě“ na 800 tis. Kč, s čímž však obžalovaný počítat nemohl, neboť žádné jednání s úvěrovou společností v tomto ohledu nevedl) a současně by musel ze zbývajících prostředků pořídit nové bydlení.
35. Pro úplnost hodnocení obhajoby obžalovaného soud na tomto místě musí uvést své pochybnosti k logice jeho jednání, stran tvrzené návštěvy obce Křídla dne 4. 6. 2019. Předně je naprosto nepochopitelné, aby se zájemce o koupi nemovitosti vydal na její vnější obhlídku (vzhledem k tomu, že nebyl s nikým předem domluven a rovněž pro čas plánované návštěvy nemohl jakkoliv předpokládat, že dům uvidí i zevnitř) v brzkých ranních hodinách, kdy by zpočátku nemusel mít ani vhodné denní světlo, aby si dům prohlédl. Jak již bylo uvedeno, inzerce realitní společnosti umožňovala, dle soudu, naprosto dostatečné seznámení se se stavem nemovitosti. Dále pak bylo

z úst obhajoby, jakož i některých svědků (např. J.Š.) sděleno, že obžalovaný byl velmi zdatný v rovině výpočetní techniky. Musel tedy znát dostupné a i laiky běžné používané mapové podklady společností Google (Google Maps – Street View) či Seznam (Mapy.cz – Panorama), které jsou pravidelně obměňovány a na nichž si lze velmi přesně prohlédnout požadované místo, nikoliv jen z letecké perspektivy, ale přímo v podobě terénních fotografií (což ostatně učinil i tento soud ve vztahu k některým námitkám obhajoby stran kamerových záznamů). O to více pak je zarážející, že když už se obžalovaný dostal do relativní blízkosti obce (v Novém Městě na Moravě činil vklad na pobočce Komerční banky), náhle resignoval na svůj původní záměr cesty a vrátil se zpět domů, údajně z důvodu, aby připravil rodině snídani. Jak vyplynulo z výpovědi svědkyně L.V., obžalovaný rozhodně nebyl osobou, která by takto úporně pečovala o domácnost či její příslušníky. Soud proto v návštěvě Komerční banky v Novém Městě na Moravě nevidí žádný náhodný průjezd městem, kdy při sobě měl vysoký finanční obnos, ale naprosto cílené a plánované jednání, uhradit splátku v místě, kde není znám, a kde bude předpoklad, že jej nikdo nebude spojovat s hotovostní platbou v návaznosti na v blízkosti spáchanou trestnou činnost.

36. Při kumulaci všech výše uvedených skutečností tedy soud uzavírá, že obžalovaného finanční situace byla skutečně tíživá. Tomu odpovídalo jeho chování, kdy si půjčoval u více úvěrových společností, u svých přátel, či rodinných příslušníků, na výzvy k zaplacení, nereagoval, či až se značným zpožděním, přičemž o vlastní finanční situaci neinformoval ani své nejbližší v podobě manželky či rodičů. Soud při takovém chování obžalovaného, který neustále sliboval určitý způsob chování, aby však své sliby neplnil, může jen spekulovat, zda jeho záměr prodat rodinný dům, byť tento již nabízel přes realitní společnost, byl skutečně vážný, či zda se jednalo pouze o teatrální gesto, kterým se snažil své okolí přesvědčit, že našel řešení svých problémů, které však paralelně hledal v jiné – protiprávní - rovině. Nelze proto vyloučit, že k vlastnímu prodeji domu došlo skutečně až v naprosto krajní situaci, kdy obžalovaný byl vzat do vazby a bylo zahájeno proti němu trestní řízení. Soud ovšem zdůrazňuje, že posledně uvedená tvrzení jsou jeho pouhými úvahami a snahou prezentovat veškeré možné varianty jednání obžalovaného. Podstatným však zůstává, že i při prodeji svého rodinného domu obžalovaný nedisponoval takovými finančními prostředky, které by mu umožnily uhradit všechny stávající dluhy, a současně zajistit pro svou rodinu adekvátní nové bydlení, o kterém u hlavního líčení hovořil a restartovat tak svůj život. V něm se projevoval jako osoba, která se po většinu svého života spoléhala na své rodiče, byl zvyklý na určitou životní úroveň, kterou mu poskytovali, aniž by sám k tomuto přispěl. Dřívější podnikatelskou aktivitu v podobě provozování diskotéky hradil jeho otec, který rovněž vlastními silami a financemi zajistil oběma synům rodinné domy nezatížené hypotékou. Obžalovaný měl kdykoliv možnost se obrátit na své rodiče, popř. na matku své manželky, kteří mu poskytovali finanční hotovosti za různými účely, jako například při žádosti o zakoupení elektrospotřebičů, úhradu energií spojených s bydlením, či splátky motorového vozidla. I přesto však obžalovaný dlouhodobě navštěvoval herny, kde hrál na automatech a podle řady svědků byl schopen za večer prohrát i několik tisíc. Od tohoto svého chování i přes finanční problémy neupustil, což svědčí o jeho velké sebestřednosti a sobeckosti. Svě okolí se snažil po finanční stránce čistě využívat, o čemž vypovídá i tvrzení jeho tchýně J.Š., kdy po ní požadoval, aby napsala nemovitosti na jeho manželku, čímž by se mohl dostat k dalšímu majetkovému zdroji. Ačkoliv mu jeho rodina vycházela maximálně vstříc, kdy například přítel jeho tchýně K.U. mu nabídl zaměstnání, toto musel po určité době obžalovaný opustit, kdy opět podle vyjádření J. Š., které potvrzuje K.U. a R.M., měl zpronevěřovat palivo, popřípadě bylo u něj podezření, že okrádá jejich matku. Stejně tak nebylo úplnou pravdou, že se snažil o hrazení soudem stanovené výživovací povinnosti na svou první dceru N., k čemuž řada výše uvedených svědků potvrdila, že výživné hradili rodiče obžalovaného.
37. M.V. tedy podle závěrů tohoto soudu splňuje všechna tři obecná kritéria, která byla dána k osobě pachatele projednávané trestné činnosti, tedy že se jednalo o člověka, který byl znám obsluze herny a věděl, jakým způsobem je tato vedena, fyzicky se pachateli zachacenému kamerami podobá a

současně vykazoval ve svém životě značné finanční potíže, které mohl chtít řešit právě spácháním násilné trestné činnosti.

38. Pokud obhajoba namítala zásahy do kamerových systémů, jež by měly osobu obžalovaného ztotožnit, soud se s takovýmto tvrzením nemůže ztotožnit. Záznamy, které přehrál, (zejména z kamery AZ Centrum) se jeví jako zcela standardní, bez známek zkreslení, o kterém obžalovaný hovoří (například v podobě umazání některých částí předmětů a nereálné chůzi pachatele na kameře č. 12, či podle obžalovaného nepochopitelnému osvětlení záběru na kameře č. 10). Takovéto námítky zcela postrádají logiku. Světelnost scény na kameře č. 10 je odvislá od jejího natočení na snímané místo a postavení v určité denní době, jakož i samotnému nastavení kamery. V případě kamery č. 12 pak chůze snímané osoby není pro soud nikterak zvláštní, je zcela přirozená a jakýchkoliv odlišností si nevšiml ani znalec z oboru forenzní biomechaniky. Za tendenční a nepřesný je třeba označit názor obhajoby, že samotný posudek popisuje zkoumanou osobu odlišně od faktické podoby obžalovaného, a to když na str. 11 posudku (č. l. 607) znalec hovoří o patrné deformaci osoby v oblasti krku a dolních končetin, kdy tyto nejsou v žádném případě u M.V. dány. Soud připomíná, že znalec touto formulací zcela zjevně neměl na mysli deformaci postavy ve smyslu tělesného postižení či určité fyzické anomálie, ale jak vyplývá např. z popisu na str. 8 posudku (č. l. 604) deformaci je třeba chápat ve smyslu ohnutí části těla, tedy v tomto případě krku či nohy při chůzi. Ostatně fakt, že zkoumaná osoba se pohybuje bez postižení, toliko příznačně pro svou obézní postavu, je snadno odvoditelný i z prostého shlédnutí kamerového záznamu. Rovněž tak soud oproti obhajobě nespatřuje žádné rozpory v postupu policejního orgánu při extrakci dat ze zajištěného pevného disku Western Digital vloženého do DVR zařízení DAHUA pořizujícího záznamy kamer AZ Centrum. Skutečnost, že při počátečním zkoumání došlo ke konstatování nefunkčnosti zařízení, neznamená, jak tvrdí obhajoba, jakékoliv podezření, že při následném získání dat z takto původně nefunkčního zařízení, muselo dojít k manipulaci s jejich obsahem, ale je zřejmé, že policie na doporučení zpracovatele odborného vyjádření (č. l. 139 – 140) pořídila záloha původního disku na zařízení zn. TOSHIBA a z něj již extrakce mohl být provedena.
39. Na základě výše uvedeného proto soud nepřistoupil k návrhu obhajoby na doplnění dokazování o ustanovení znalce, který by posoudil autentičnost kamerových záznamů. Aby byl však soud zcela objektivní, musí konstatovat, že jako důvodné neshledal ani tvrzení obžaloby k individuální identifikaci obžalovaného, co by procházející osoby, na kameře č. 12 v čase 05:23:47/48, kdy jakkoliv se soud snažil o opakované přehrání takového záznamu a jeho zastavení v inkriminovaném čase vzhledem ke kvalitě nahrávky není možné sdílet přesvědčení státního zástupce, že na nahrávce je zcela evidentně zachycen obžalovaný. Jak uvedl soud výše, tato osoba jak postavou, chůzí i profilem hlavy, zejména co se týká ustupující vlasové pokrývky, je skutečně velmi podobná obžalovanému, avšak jednoznačnou shodu není možno konstatovat. Rovněž otázka pozměnění umístění elektrorozvaděče na záznamu kamery č. 12 nebylo potvrzeno. Již výše bylo zmíněno, že soud k tomuto provedl dokazování mapovými podklady spol. Google – Street View (č. l. 1377 – 1378), kde se tento zjevně nachází, resp. místo je zachyceno zcela shodně s pořizujícím záznamem.
40. Za jedny z nejpodstatnějších důkazů, které svědčí o vině obžalovaného a jeho přítomnosti v herně v době úmrtí poškozené, je šetření k zajištěnému nedopalku cigarety v popelníku na stolku u herního automatu č. 7 a dále bankovky z tohoto automatu, které byly podrobeny odbornému zkoumání z odvětví biologie a genetika, a potvrdily individuální shodu s biologickým materiálem obžalovaného (č. l. 98 – 99, 111 – 116). V rámci ohledání místa činu byl učiněn nálezkem nedopalku cigarety (č. l. 53 – foto 79, 80), která se nacházela v popelníku na stolečku mezi automaty č. 7 a 8. Jedná se o nedopalek cigarety značky Philip Morris. Sám obžalovaný potvrdil, že tuto značku cigaret kouřil a zakupoval si ji právě v herně, což potvrdila rovněž svědkyně K.. Podle ní, jakož i P.Ž., tyto cigarety byly objednávané speciálně pro M.V.. Výše uvedenými svědeckými výpověďmi bylo rovněž potvrzeno, že obsluha herny se snažila u hráčů vysypávat často popelníky, kdy neaktivnější v takovéto činnosti byla právě poškozená. Ta často vysypávala popelník nikoliv, když byl plný, ale ještě v průběhu hry návštěvníka a se snažila, aby popelníky byly stále čisté. Obžalovaný uvedl, že

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

byl náruživým kuřákem, který „kouřil jednu cigaretu za druhou“ a v průběhu jedné návštěvy herny tedy vykouřil několik cigaret. V průběhu jeho návštěvy v odpoledních hodinách dne 3. 6. tomu nebylo jinak, když hrál výhradně na automatu č. 7. Při charakteristice chování poškozené, kterou všichni popsali jako velmi čistotnou a pečlivou, se proto soudu jeví jako velmi zvláštní, že by po odchodu obžalovaného v 15:10 hod. již nevysypávala popelník až do časných ranních hodin dne 4. 6. 2019. V tomto popelníku se přitom musela nacházet nikoliv jediná, ale hned několik cigaretových nedopalků obžalovaného. Je tedy zcela nelogické, aby poškozená popelník vysypala tak, že by v něm jeden nedopalek ponechala. Dále je třeba poukázat na výpověď svědka R.N., který potvrdil, a je to také zadokumentováno kamerovým systémem, že hernu navštívil ještě v nočních hodinách 3. 6. 2019, a to lehce před 23. hodinou, přičemž se zde zdržel necelých patnáct minut. Svědek N. uvedl, že kouří cigarety Start, což tentokrát potvrdila svědkyně P.Ž.. Svědek N. nevyloučil, že při této návštěvě herny hrál rovněž na automatu č. 7, což je ostatně prokázáno též zkoumáním bankovek vhozených do tohoto bankomatu (viz. níže), ovšem i v tomto případě by soud očekával, že pokud by se měla nacházet v popelníku cigareta z doby poslední návštěvy obžalovaného, musela by zde být logicky o to více nalezena cigareta Start od svědka N.. Jelikož tomu tak není, může soud uzavřít, že poškozená M.Ž. skutečně byla osobou, která velmi pečlivě a velmi často vysypávala popelníky na stolech hráčů a ne jinak tomu bylo po návštěvách obžalovaného i svědka R.N. dne 3. 6. 2016. Cigaretu, která se proto našla pro příjezdu policistů v popelníku u automatu č. 7, zde musela zanechat výhradně osoba, která do herny vstoupila jako poslední, a to v čase 03:48 hod. a opustila ji v čase 05:14 hod., tedy pachatel trestné činnosti. Obhajoba se sice opět snažila znevěrohodnit tento důkaz tvrzením, že popelník neobsahuje dostatečné množství popela, který by svědčil o odložení nevykouřené cigarety, ani nenese známky tzv. zamáčknutí, kdy tyto poznatky by měly vést k přesvědčení, že s cigaretou, resp. popelníkem a jeho obsahem bylo manipulováno, a to pravděpodobně osobou, která se snaží na obžalovaného svalit vinu a zná jeho zvyky, včetně značky cigaret, které kouří. Ostatně o takovéto manipulaci dle obhajoby svědčí také samotná fotodokumentace pořízená policejním orgánem na místě činu, kdy na fotografii č. 75 a 76 jsou zachyceny tři stolky mezi automaty č. 7 a 8, avšak na fotografii č. 83 již z levé strany takovýto stolek chybí, kdy jeho umístění – dle obhajoby - se pravděpodobně s ohledem na to, že obžalovaný tvrdil, že hrál pravou rukou a kouřil levou, a tudíž by nedopalek musel být právě na levém stolku, nehodilo do vyšetřovací verze. Soud ovšem má takovéto tvrzení za ryze účelové, kdy jednak na fotografii č. 83 je v levém dolním rohu vidět část odsunutého stolku, přičemž k tomuto odsunutí došlo policejním orgánem evidentně proto, aby policisté mohli pořídit další fotografie pod č. 84 a 85, tedy aby mohli otevřít automat s názvem Gaminátor, vyfotit jeho vnitřní část, jakož i úložný box s bankovkami. V takovémto jednání soud nespaturuje žádnou snahu o manipulaci s důkazními prostředky, ale naopak o důsledné zajištění veškerých stop, které pomohou k usvědčení pachatele. Rovněž v případě samotného nedopalku ohledně jeho „zamáčknutí či množství popela“, soud nemohl konstatovat, žádnou nejasnost, na kterou poukázala obhajoba, jejíž interpretaci je třeba vnímat jako ryze subjektivní verzi, nejvíce odpovídající potřebám obžalovaného, ignorující však řetězec navazujících objektivních poznatků.

41. V návaznosti na nález nedopalku cigarety bylo provedeno ohledání automatu označeného názvem Gaminátor (dále vzhledem k jeho umístění v řadě dalších takovýchto přístrojů uváděného pod č. 7) (č. l. 86 – 90). V první řadě lze do jisté míry zpochybnit tvrzení obžalovaného o tom, že hrací tlačítka automatu se nacházejí na pravé straně, kdy jak vyplývá z fotodokumentace, ať již například na fotografii č. 83 protokolu o ohledání místa činu, anebo pak na fotografiích pořízených při ohledání automatu, na pravé straně tlačítkového panelu se nachází otvor pro vkládání bankovek a teprve nalevo od něj jsou po horní, jakož i boční, stěně rozložena tlačítka pro hru. Nelze tedy jednoznačně konstatovat, že osoba, která by na takovémto automatu hrála, musela tak činit pouze pravou rukou, neboť tlačítka se nachází po celé šířce automatu. Dále došlo k vytěžení zaznamenaných dat, času jednotlivých her a nominální hodnoty bankovek, které byly do automatu vloženy. Bylo zjištěno, že čas automatu je nastaven oproti reálnému času o 112 minut dopředu. K poslednímu vkladu tak došlo dne 4. 6. 2019 v 04:54:15 hod., kdy byla vložena bankovka o

nominální hodnotě 100 Kč. S ohledem na poznatek o době příchodu pachatele do herny v čase 03:48 hod., pak plně korespondují data z automatu o vkládání bankovek, kdy pachatel započal svou hru v 03:50:27 vložení dvousetkorunové bankovky, a hrál až do výše uvedeného času 04:54:15 hod. V daném období bylo vloženo celkem 11 bankovek, a to 8 v nominální hodnotě 200 Kč a 3 v nominální hodnotě 100 Kč. Přechozí záznamy o hrách na automatu č. 7 jsou pak zařaditelné do času 22:51:53 hod. dne 3. 6. 2019, což plně koresponduje s výpovědí svědka R.N., k němuž, jak bylo uvedeno výše, bylo zjištěno, že v herně pobýval v době 22:46 až 22:57 hod. Podle svých tvrzení hrál na dvou či třech automatech, do kterých vhozoval dvě dvousetkoruny a jednu stokorunu. K otázce, na jakých automatech hrál, uvedl, že nejdříve vhodil dvoustovku do druhého automatu odzadu, další dvousetkorunu do třetího od dveří a stokorunu, kterou si proměnil za dvě padesátikoruny, pak do třetího, nebo do druhého od dveří. Nutno zdůraznit, že obhajoba se v tomto ohledu snažila vytvořit domněnku, že stokorunu, kterou zajistil policejní orgán a použil ke zkoumání biologických stop, vhodil právě svědek N.. Vzhledem k následným dotazům na finanční situaci tohoto svědka a skutečnost, že byl rovněž návštěvníkem herny, se obhajoba snažila nepřímou vytvoření možnosti, že by pachatelem trestného činu byl právě posledně jmenovaný svědek. Takovouto skutečnost však má soud za vyloučenou. Předně je na kamerovém záznamu zcela jednoznačně zachyceno, že R.N. odešel z baru před jedenáctou hodinou večerní dne 3. 6. 2019 a již se nevrátil, neboť osoba, která vstupuje v čase 03:48 hod. a následně vychází z baru v brzkých ranních hodinách dne 4. 6. 2019, je od osoby svědka zcela typově odlišná. Šetřením na místě samém, jakož i z výpovědí svědků, přitom bylo dostatečně prokázáno, že jiným způsobem, než přes vchodové dveře, se nikdo do herny dostat nemohl. Svědek sám uvedl, že v herně kouřil cigarety zn. Start, které však při ohledání místa činu nebyly, na rozdíl od cigarety Philip Morris, nalezeny. Ostatně k prověření osoby svědka N. byly zajištěny rovněž materiály k jeho pohybu prostřednictvím lokalizace telefonního čísla mobilními buňkami operátorů, přičemž jeho přítomnost ve Žďáru nad Sázavou je zaznamenána v čase mezi 22:58:41 až 00:11:27, avšak v čase 00:35:40 dne 4. 6. 2019 je již jeho telefon zachycen v katastrálním území Krumcemburk, do kterého spadá obec XXXXX, kde má svědek trvalý pobyt, a kam podle vlastního vyjádření z herny odjel. Ačkoliv tedy svědek tvrdil, že stokorunovou bankovku vložil do automatu č. 7, je namístě zdůraznit, že s tímto údajem si ve své výpovědi nebyl zcela jist a s ohledem na jednoznačně zajištěná data z výherního automatu je proto zřejmé, že se zmylil a ve skutečnosti při své hře na tomto automatu užil dvousetkorunovou bankovku.

42. Soud považuje rovněž za podstatné povšimnout si, že nejstarší zajištěné záznamy o hře na automatu pocházejí ze dne 3. 6. 2019, a to v době mezi 14:52 až 15:04 hod., kdy byly vloženy dvě dvousetkorunové a jedna stokorunová bankovka. V této době se přitom v herně nacházel a hrál právě obžalovaný M.V., což sám potvrzuje a je to doloženo i výše uvedeným kamerovým záznamem. Byl to tedy právě M.V. a R.N., kteří jako jediní před smrtí poškozené hráli na daném automatu. Posledně uvedený údaj rovněž vyvrací obhajobu obžalovaného, že ke hře používal výhradně dvousetkorunové bankovky a stokorunové si nechával k zakoupení cigaret, neboť v době, kdy prokazatelně byl v herně a hrál na automatu č. 7, byla poslední sázkou z jeho strany v čase 15:04:28 právě stokorunová bankovka (obžalovaný následně odešel z herny v 15:10 hod).
43. Námitka obhajoby, že zkoumaná stokorunová bankovka nalezená v automatu, na níž byla expertízou zjištěna DNA s individuální shodou DNA obžalovaného, mohla být vložena jinou osobou, než obžalovaným, a to v důsledku toho, že si obžalovaný bankovky ke hře rozměňoval u obsluhy, není dle tohoto soudu rovněž adekvátní. Soud sice připouští, že nejen z výpovědi obžalovaného, ale také svědkyň K. či Ž. vyplývá poznatek o tom, že některé automaty měly problém s novějšími bankovkami pro jejich zvýšené ochranné prvky, a proto si hráči bankovky vyměňovali, potažmo obžalovaný zakupoval v podniku cigarety, a proto jím poskytnuté bankovky se mohly dostat i k jiným hráčům, ovšem ani tato skutečnost, která de facto stojí osamoceně, nemůže změnit nic na hodnocení důkazů, k nimž soud nepřístupoval jednotlivě a osamoceně, ale především ve vzájemných souvislostech. Pokud se soud zaměří na kovový box, ve kterém končily

bankovky vložené do automatu (č. l. 54 – foto č. 85), je potvrzováno jeho následné ohledání, co do vložených bankovek, kdy skutečně jako poslední vzhledem k faktickému uložení v boxu musela být vložena právě stokorunová bankovka s označením H 73144185. Tato bankovka se v boxu nachází v postavení na své hraně a je fyzikálně vyloučeno, aby do automatu byla jako poslední vložena jakákoliv jiná ze stokorun, které se nacházejí až pod ní. Tvrzení M.V., že ke hře nikdy stokorunovou bankovku nepoužíval, bylo nejenže vyvráceno vlastním ohledáním automatu a zjištěním údajů o jeho hře v odpoledních hodinách dne 3. 5. 2019, ale současně takovéto tvrzení má soud za zcela tendenční a nelogické. Obžalovaný důvod takového svého postupu vysvětlil tím, že stokorunovou bankovku si vždy ponechával na zakoupení cigaret. Přitom však soud nechápe, proč by k zakoupení cigaret nemohl použít jinou formu úhrady, když například dne 3. 6. 2019 při svém prvním hraní v časných ranních hodinách uvedl, že si zakoupil cigarety za peníze vybrané předtím v bankomatu, přičemž současně uvedl, že vybrané bankovky byly dvousetkorunové nominální hodnoty. Nalézací soud považuje za zcela normální, aby obsluha, která disponovala provozní hotovostí přibližně 200.000 Kč, měla dostatek zdrojů k tomu, aby obžalovanému mohla vrátit při zakoupení cigaret jakoukoliv částku.

44. Je třeba též zdůraznit, že policie přistoupila k expertnímu ohledání všech bankovek zajištěných v hracím automatu. Tyto však neobsahovaly dostatečné množství DNA potřebné ke stanovení profilu, potažmo byl stanoven profil smíšený, z něhož nebylo možno rozlišit jednotlivé zůstavitele biologického materiálu a tyto bankovky proto byly vyhodnoceny jako neupotřebitelné pro porovnání. Názor obhajoby, byť tento označila za teoretický, o možném přenosu DNA obžalovaného na předmětnou stokorunovou bankovku, k němuž by došlo v důsledku toho, že by se materiál obžalovaného otiskl na součástky vkladacího zařízení bankovek a následně se na některou z nich přenesl, soud považuje za nepřiléhavou. Pokud by akceptoval takovýto mechanismus přenosu, pak jestliže by se zachytila DNA obžalovaného v takovém množství, aby se přenesla na poslední vloženou bankovku, z níž byla později extrahována, muselo by o to více dojít k přenosu ještě většího množství DNA obžalovaného na všechny bankovky vložené předtím. Jak však vyplynulo z expertního zkoumání, k ničemu takovému nedošlo. Pokud jiné bankovky neobsahují DNA obžalovaného v takovém množství, aby bylo možno konstatovat individuální shodu, lze si toto vysvětlit různými způsoby, které v podstatě odráží také závěry odborného vyjádření. Může jít tedy o případy, kdy se DNA obžalovaného na bankovce nezachytila, či není v dostatečné kvalitě upotřebitelné ke zkoumání, anebo při tomto zkoumání mohlo dojít k degradaci daného profilu. V každém případě však na jedné z bankovek bylo možné rozlišit majoritní a minoritní složku smíšeného profilu a konstatovat individuální shodu majoritního zůstavitele s profilem DNA obžalovaného M.V..
45. Z provedeného dokazování tedy vyplývá, že pokud došlo k nálezů nedopalku cigarety u automatu č. 7, tento mohl zanechat vzhledem ke konstatované pečlivosti a pořádkumilovnosti poškozené pouze pachatel trestného činu, tedy osoby, jež se nacházela v herně těsně před smrtí M.Ž.. Poškozená pak již tuto cigaretu vyhodit nestihla v důsledku násilného útoku na ní. Jedná se přitom o stejnou značku cigaret, kterou obžalovaný standardně kouřil, a ze které byla expertním šetřením extrahována jeho DNA. Obdobně tak bylo jednoznačně prokázáno, že pachatel před útokem na poškozenou hrál v době mezi 03:50 až 04:54 hod. na výherním automatu, kdy poslední bankovka, která jím byla vhozena, opět obsahuje majoritní profil DNA obžalovaného. Tyto skutečnosti ve světle dalších podpůrných důkazů tedy soud vedou k jednoznačnému přesvědčení, že osobou, jež se zdržovala v herně těsně před smrtí poškozené, byl právě M.V., jakkoliv to obžalovaný popírá.
46. Kromě výše uvedeného totiž existuje celá řada dalších podpůrných důkazů, které vyvrací obhajobu obžalovaného a nepřímou potvrzují závěr obžaloby, že to byl právě M.V., kdo navštívil hernu jako poslední před smrtí poškozené. V první řadě lze odkázat na již dříve zmíněné šetření k výpisům telekomunikačního provozu (č. l. 758 – 795, 1229 – 1240), které byly provedeny ve vztahu nejen k obžalovanému a poškozené, ale rovněž k dalším osobám, jakými byl R.N., P.Ž., R. K., F.S. a J.Ž.. Orgány činné v přípravném řízení tímto postupem velmi správně věnovaly pozornost všem

možným eventualitám o totožnosti pachatele. Předně je třeba zdůraznit, že závěry o zachycení telefonního čísla určitou buňkou operátora není možné vysvětlovat jako skutečnost, že se uživatel přístroje skutečně nachází na příslušné adrese dané buňky. Ta zabírá určitý prostor vymezený azimutem, tedy sektorem, do něhož míří jednotlivé panely vysílače. Obzvláště v městských aglomeracích, kde je instalováno více takovýchto buněk, dochází k jejich vzájemnému překryvu a rovněž skutečnost, že je telefonní přístroj zachycen některou z nich, je odvislé na řadě faktorů. K údajům, které vyplývají z výpisu telekomunikačního provozu, je tak třeba přistupovat s určitou obezřetností a zjištěný výsledek je možno vykládat pouze tak, že se uživatel telefonního čísla nacházel v příslušné lokalitě, kterou buňka operátora pokrývá. Významným je též poznatek o pohybu uživatele telefonního čísla, při střídání jednotlivých buněk, které nepřekrývají určitý prostor.

47. Jak již bylo uvedeno výše, ve vztahu k osobě svědka R.N. byla potvrzena jeho výpověď o tom, že hernu navštívil v nočních hodinách dne 3. 6. 2019, přičemž v době, která je podstatná pro příchod a následné jednání pachatele trestné činnosti, pobýval mimo území Žďáru nad Sázavou. Stejně tak svědek F.S., který by vzhledem k tomu, že disponoval dalším klíčem od herny, přicházel do úvahy jako osoba, která se mohla dostat do tohoto podniku, byl z přítomnosti na místě činu vyloučen, neboť v inkriminované době jej zachycovaly buňky v hlavním městě Praze (nehledě na dříve konstatovaný poznatek, že pachatel si dveře do herny neotevíral sám, ale vyčkal, až bude dovnitř vpuštěn obsluhou). Konečně pak svědci Ž., K. a Ž., k nimž byly výpisy rovněž telekomunikačního provozu provedeny, se podle zjištění zdržovali v místech svého trvalého bydliště a jejich mobilní telefony nevykazovaly žádný pohyb mimo příslušnou lokalitu. Totéž lze konstatovat i k osobě poškozené M.Ž., která zastoupila na směnu do herny v ranních hodinách dne 3. 6. 2019. Uživatelské číslo poškozené je zachyceno střídavě buňkami XXXXX (azimut 300), XXXXXXXXXXXX (azimut 60 a 340) a XXXXX (azimut 90). Mimo to bylo potvrzeno, že poškozená byla naposledy v telefonním kontaktu se svou dcerou R., a to v čase 23:21 hod. dne 3. 6. 2019.
48. V případě obžalovaného M.V. a jím užívaného telefonního čísla XXXXX je až do doby 03:32:05 hod. dne 4. 6. 2019 lokalizován jeho mobilní telefon v místě bydliště, které pokrývá buňka XXXXX (azimut 140), případně XXXXX XXXXX (azimut 340). Ty přitom podle znázornění azimutu (č. l. 1237 – 1238) zabírají mj. skutečně i místo jeho bydliště na ul. XXXXX. V čase 03:39:44 hod. se mobilní telefon přihlašuje již buňce XXXXX (azimut 230), která však již místo jeho bydliště nepokrývá (č. l. 1236) a zpět na vysílači XXXXX je evidován v čase 05:55:57. Za podstatné je třeba považovat též pohyb telefonu mimo lokalitu Žďáru nad Sázavou, a to konkrétně v Novém Městě na Moravě, v jehož lokalitě je mobil zachycen v čase 08:03:17 – 09:33:46 hod. To plně koresponduje s dalšími poznatky o tom, že obžalovaný skutečně odjel do Nového Města na Moravě, kde provedl vklad na pobočce Komerční banky. Druhé z mobilních čísel, které obžalovaný používá - XXXXX, bylo zaznamenáno v inkriminované době dne 4. 6. 2019 již v čase 03:31:20 hod. buňkou XXXXX (azimut 30) až 03:39:36 hod. a do jiné buňky mimo místo jeho trvalého bydliště se přihlašuje ještě v čase 08:30:29 hod.
49. Všechny tyto poznatky tedy svědčí o tom, že obžalovaný dne 4. 6. 2019 byl v pohybu se svým telefonním přístrojem, přičemž v době, která je podstatná pro příchod pachatele do herny, jeho pobyt v ní a odchod, se skutečně nachází ve stejné lokalitě, jako je pachatel a poškozená M.Ž.. Obžalovaný se snažil poukázat na nejasnosti ohledně výsledků takového šetření, a to s ohledem na závěr jednotlivých buněk v návaznosti na jejich azimuty. Jak již bylo uvedeno, na zachycení mobilního telefonu konkrétní buňkou má vliv řada faktorů, jakými jsou hustota osídlení, zástavba, denní doba či klimatické podmínky. Je třeba si též uvědomit, že na jednotlivých vysílačích je umístěno více panelů, které disponují nejrůznějším azimutem, tedy rozsahem, který ten který zabírá. Při automatickém vyhledávání telefonní sítě se pak mobilní přístroj připojuje k aktuálně nejsilnější buňce, což zdůvodňuje veškeré změny, které mohou v průběhu času nastávat. Ostatně je třeba zdůraznit, že poznatky, které takto získaly orgány činné v přípravném řízení, byly použity k šetření o pohybu obžalovaného, který tento popíral. Soud připomíná jeho výpověď z přípravného řízení,

zejména ke dvěma událostem, které u hlavního líčení popsal odlišně. V prvé řadě se jedná o situaci, kdy obžalovaný v přípravném řízení uvedl, že poté, co vyjel ze svého domu, aby navštívil nemovitost v obci Křídla, ještě při průjezdu Žďárem nad Sázavou zjistil, že auto má nedostatek pohonných hmot, tak se rozhodl vrátit, přičemž parkovištěm, které bylo poblíž herny, pouze projel. Tato výpověď přitom byla eliminována právě poznatkem v podobě výpisu telekomunikačního provozu, podle něhož obžalovaný setrval v lokalitě, kterou pokrývají stejné buňky jako nonstop hernu. U hlavního líčení pak již obžalovaný změnil svou výpověď, evidentně v návaznosti na policejní poznatek a snažil se přesvědčit soud o tom, že zastavil na parkovišti a přemýšlel, jak se má zachovat, tedy zda má zavolat otci, či bratrovi, vrátit se domů sám, či se pokusit zajet s vozidlem na nejbližší čerpací stanici. Takovouto změnu má soud za zcela účelovou, kterou se obžalovaný snaží zdůvodnit relativně dlouhodobé setrvání v lokalitě blízko herně. Takovéto vysvětlení však soud považuje za zcela nereálné. Pohyb obžalovaného je zaregistrován přibližně od času 03:31 hod. Pokud by přibližně v této době vyjel motorovým vozidlem z místa bydliště, pak vzhledem k denní době, kdy na silnicích musel být téměř nulový provoz, by na parkoviště dorazil v řádu jednotek minut. Výpověď z přípravného řízení o průjezdu parkovištěm, by přitom obžalovanému evidentně neposkytla vysvětlení, proč se do místa bydliště vrátil až kolem 05:30 hod. Proto došla jeho verze změny o zastavení na parkovišti. Nutno však zdůraznit, že jedinou jeho aktivitou na parkovišti, o které vypovídá, je zvažování situace stran stavu pohonným hmot, a následné rozhodnutí jet na nejbližší čerpací stanici, kdy však zjistil, že nemá finanční prostředky, a proto se vrátil zpět domů. I takováto cesta by v rámci Žďáru nad Sázavou s ohledem na mapové podklady, které dodala obžaloba (č. l. 1194 – 1203), trvale opět jen několik málo minut. Obžalovaný by tak musel na parkovišti strávit rozjímáním přibližně hodinu a půl, což je pro soud naprosto nepřijatelné.

50. Druhý z poznatků, který uvedenými výpisy telekomunikačního provozu získaly orgány činné v přípravném řízení, byl následný odjezd obžalovaného v ranních hodinách do Nového Města na Moravě. Obžalovaný o této skutečnosti při výslechu u policie vůbec nehovořil, kdy soud má za to, že tímto postupem se snažil zabránit odhalení jeho skutečného důvodu, proč do tohoto místa odjel, a to nikoliv pro obhlídku nemovitosti v obci Křídla, aby zde navštívil pobočku Komerční banky a učinil vklad na účet společnosti ACEMA. Obžalovaný se tím snažil zastrčit, že takovouto úhradu úvěrové společnosti mohl učinit právě v přímé návaznosti na svou trestnou činnost, již získal finanční částku. Poté, co však uvedeným dokazováním bylo vyvráceno, že by se od ranních hodin zdržoval v místě svého bydliště, změnil svou výpověď tak, že po návratu se svým bratrem z čerpací stanice, se rozhodl dokonat svůj záměr návštěvy obce Křídla, dočepoval nádrž vozidla na čerpací stanici Unicorn, která se nachází opačným směrem výjezdu ze Žďáru nad Sázavou, než je Nové Město na Moravě, aby posléze přes údajné místo, kde dříve měli chatu a kde je pohřben jeho pes, zamířil do obce Křídla. Tam však nakonec nedorazil a realizoval pouze návštěvu Komerční banky v Novém Městě na Moravě. Složitost takového jednání se soudu jeví opět jako zcela irelevantní a lze spekulovat, zda důvodem takového cestování obžalovaného nebyla snaha obžalovaného na některém místě odložit či jinak se zbavit věcí, které použil k páčání trestné činnosti a následně odjel do jiného města, kde mohl nepozorovaně uskutečnit úvěrovou splátku. Jestliže obžalovaný v návaznosti na změnu své výpovědi uvedl, že k takovéto výpovědi byl donucen policisty, pak soud nechápe, proč by tito na něj údajně měli vyvíjet psychický a fyzický nátlak tak, aby neuváděl fakta o své návštěvě pobočky Komerční banky v Novém Městě na Moravě, když by se jednalo o naopak důkaz vůči obžalovanému. Soud má za to, že nikoliv jednání orgánů činných v přípravném řízení, ale naopak celá výpověď obžalovaného je zcela manipulativní, se snahou vytvořit si alibi, které mají odůvodnit jeho dlouhodobé setrvávání v lokalitě, kde se nachází i herna, v níž došlo ke spáchání trestného činu. Konstatovaná manipulativnost pak bude v tomto odůvodnění dále rozvedena při hodnocení osoby obžalovaného v návaznosti na provedené psychiatricko-psychologické vyšetření.
51. K dalším nepřímým důkazům, jejichž význam sice na jedné straně soud nepřeceňuje, avšak na druhé straně umožňují ještě větší stmelení celého řetězce poznatků o vině obžalovaného, je zachycení tmavého motorového vozidla, které přijíždí na parkoviště, kam po činu směřoval

pachatel trestného činu a kde parkuje v čase 03:42:03 hod. Z parkoviště pak opět tmavé vozidlo odjíždí v čase 05:18 hod. Jedná se o časy, které přímo předcházejí, či navazují na příchod a odchod pachatele z herny. Soud uznává, že ze vzdálenosti, z níž jsou záznamy pořízeny, není možné jednoznačně určit výrobní či registrační značku vozidla, potažmo jeho přesnou barvu a lze se pouze omezit na konstatování, že se jedná o osobní vozidlo tmavé barvy. Takovýmto automobilem (značky Volkswagen Passat Combi černé barvy) přitom obžalovaný disponuje a nelze vyloučit, že na tomto kamerovém záznamu je zachycen právě příjezd M.V. na parkoviště, odkud se vydal do příslušné herny.

52. Další skupinu pak tvoří důkazy, které svědčí o tom, že v případě obžalovaného nešlo o náhodné, nepřipravené jednání, ale že se na spáchání činu připravoval a tento plánoval. V prvé řadě lze poukázat, že svědci K. a Ž. hodnotili obžalovaného jako normálního bezproblémového zákazníka, který nikterak výrazně nekomunikoval s obsluhou. Když však navštívil hernu dne 3. 6. 2019 v časných ranních hodinách, choval se podle R. K. jinak. Svědkyně sice z obžalovaného neměla strach, ale cítila se nepříjemně, neboť při předchozích návštěvách měl standardní vzorec chování, tedy přišel, pozdravil, rozměnil si peníze, sednul si a hrál. Dne 3. 6. 2019 byl však více komunikativní, až zvědavý, překvapila ji například jeho otázka, zda se jí nechce spát, ptal se jí, kdo ji bude střídat a snažil se být kamarádský. Že ze strany obžalovaného padly takovéto otázky směrem na R.K. potvrdila ve své výpovědi rovněž P.Ž., které se K. svěřila. Nelze též opomenout již dříve zmíněný kamerový záznam k návštěvě herny obžalovaným dne 3. 6. v odpoledních hodinách. Když M.V. vychází z herny a míří směrem k vozidlu, nevolí cestu, kterou původně přišel, ale jde do zatavněného svahu, kde je zcela zřejmé, že si cíleně prohlíží instalovanou kameru městské policie. Zdůvodnění tohoto počínání tak, že měl strach z možného postihu, neboť šel přes trávník, se soudu jeví jako velmi ploché.
53. Takovéto chování v podobě otázek, kdo bude mít službu, zda v jejím průběhu spí, jakož i sledování kamer, které zabírají okolí herny a musí tedy snímat veškeré příchozí i odchozí z ní, jsou dle soudu dalšími poznatky o tom, že obžalovaný zvažoval veškeré okolnosti, které jsou důležité pro úspěšné spáchání trestné činnosti, jakož i následné znemožnění jeho identifikace, coby pachatele. V tomto směru soud nemůže opomenout dodatkový fakt, že obžalovaný sám od sebe zmínil skutečnost vztahující se k jeho první návštěvě herny dne 3. 6., kdy uvedl, že z vozidla, které zaparkoval na centrálním parkovišti, si vzal tašku, kterou jinak nosí při procházkách se psem, resp. v níž jsou uloženy věci pro jeho dceru. Podle jeho tvrzení tuto tašku nechtěl nechávat ve vozidle na parkovišti, které v uvedenou noční dobu nebylo hlídané. Soudu se takovéto chování jeví opět jako poměrně nelogické, kdy namísto nošení tašky sebou do herny tuto mohl například uschovat v zavazadlovém prostoru auta. Obžalovaný je pak zachycen na kamerovém záznamu, jak přichází s taškou do herny, přičemž i na těchto záznamech z 3. 6., kdy lze jednoznačně konstatovat, že osobou přicházející do herny je M.V., který toto nikterak nevyvrací, nese přes rameno tašku stejně, jako následně pachatel, který je zaznamenán kamerou dne 4. 6. 2019. Tato skutečnost je proto dalším z poznatků umožňujícím podrobnější identifikaci obžalovaného coby pachatele trestného činu, ale současně podle soudu může vést k domněnce, že obžalovaný měl v plánu – pakliže by se naskytly vhodné okolnosti – dopustit se trestného činu již předchozího dne, kdy byla obsluhou R. K., avšak nakonec pravděpodobně pro lepší „podmínky“ dopustil činu až vůči M.Ž..
54. S plánováním trestné činnosti ze strany obžalovaného souvisí také otázka nástroje, kterým se činu dopustil. Obžaloba v tomto směru kladla obžalovanému za vinu, že M.Ž. napadl bodnořezným nástrojem typu jednostranně broušeného nože s čepelí dlouhou nejméně 20 cm, kterýžto si za tímto účelem do herny přinesl. Po provedeném dokazování má soud za to, že takováto skutečnost je jednou ze dvou možných variant, které přicházejí do úvahy. Ačkoliv se soudu jeví verze podaná obžalobou za pravděpodobnější, neboť taška, kterou měl obžalovaný při páchaní trestné činnosti u sebe, evidentně sloužila k tomu, aby v ní přinesl věci sloužící k páchaní trestné činnosti, tedy případně i zmiňovaný nůž, dále věci k maskování po činu (čepice, brýle), odnesení finanční hotovosti, anebo též náhradního oblečení, do kterého se mohl převléknout (např. po činu

v automobilu či na parkovišti), zatímco původního se později zbavil. Takovýto závěr by odůvodňoval i obhajobou namítanou absencí krevních stop poškozené na oblečení obžalovaného. Soud nevylučuje, že obžalovaný změnil své oblečení ještě před činem, například na sociálním zařízení, nebo měl v tašce připraveno náhradní oblečení, do kterého se oblekl po opuštění herny. Tomuto průběhu by odpovídalo následné chování obžalovaného poté, co se s bratrem vrátil z čerpací stanice a odjel svým vozem na další projížďku, přičemž po cestě se mohl věcí, které byly potřísněny krví poškozené, zbavit. Na doplnění pak k námitce obhajoby, že žádné krevní stopy nebyly zajištěny ve vozidle obžalovaného, ačkoliv tento musel mít potřísněny také ruce, soud uvádí, že pokud se týká krve na končetinách obžalovaného, tuto mohl velmi jednoduše smýt ještě v herně. Mimo nelze s jistotou konstatovat ani fakt, že obžalovaný skutečně byl potřísněn krví poškozené, neboť sám znalec z oboru soudního lékařství toto uvedl pouze jako určitou pravděpodobnost.

55. Druhou z možností identifikace vražedného nástroje je pak možnost, že obžalovaný užil jeden ze tří nožů, které se nacházely v herně a jež obsluha používala. Jak vypověděly svědkyně K. a Ž., v herně se nacházely celkem tři nože, z toho dva černé a jeden červený. Při ohledání místa činu byly černé nože nalezeny v šuplíku za barem (č. l. 62 – fotografie č. 133, 134). Jedná se o nože s čepelí dlouhou 14 a 16 cm. Pro doplnění informace soud v rámci hlavního líčení nechal obě svědkyně pokusit se nakreslit všechny tři nože co možná nejpřesněji s ohledem na jejich tvar a délku (č. l. 1295 – 1296). Soud pomine, že náčrtek, který vytvořila svědkyně Ž. (č. l. 1296), není příliš vypovídající. V případě znázornění svědkyně K. bylo možno konstatovat, že nože, které nakreslila pod č. 1 a 2 a které byly nalezeny na místě činu, typově odpovídají, respektive potvrzují fakt, že jeden z černých nožů měl úzkou čepel. Jelikož na nožích nebyly zjištěny žádné stopy, které by mohly vést k závěru, že se jedná o předmět, kterým obžalovaný útočil na poškozenou, do úvahy připadal toliko třetí nůž s červenou rukojetí, který, jak uvedly svědkyně, v herně nalezen nebyl. Tento se vyznačoval nejkratší čepelí o délce přibližně 12 cm. Jestliže byl znalec z oboru soudního lékařství konfrontován s danými skutečnostmi, stojí za zmínku jeho vyjádření, že útok na poškozenou byl veden velkou silou, přičemž není vyloučeno, že došlo ke zmačknutí hrudníku, a pokud je hovořeno o bodném kanálu o délce 20 cm, mohl tento způsobit při takovém stlačení i předmět s čepelí kratší. Znalec sice doplnil, že jako nejpravděpodobnější v návaznosti na provedenou pitvu poškozené by ze všech tří nožů přicházel do úvahy nůž označený číslem 2 náčrtku svědkyně K., tedy ten, který se podařilo na místě činu nalézt, ale ten stopy po útoku nenesl. Soud opakuje, že po provedeném dokazování existují pouze více či méně pravděpodobné varianty a domněnky, za jakých okolností útok na poškozenou probíhal. S ohledem na ně nebylo možno učinit závěr, zda obžalovaný skutečně přinesl do herny svůj nůž, nebo využil k útoku na poškozenou nůž s červenou rukojetí, a proto tato otázka nebyla blíže v popisu skutku specifikována.
56. K dalším námitkám obžalovaného, kterými naráží na své ustálené zvyky, jež mají vyvracet jeho vinu, soud uvádí následující. Obžalovaný napadl skutečnost, že podle ohledání automatu hráč, který byl přítomen v herně v době smrti poškozené, učinil tři poslední vklady vždy po stokoruně ve velmi krátkém časovém limitu mezi 04:54:07 až 04:54:15 hod. K tomuto uvedl, že měl ve zvyku vždy hrát celý kredit a teprve poté vložit novou bankovku, zatímco v tomto případě jsou tři bankovky vloženy v rozmezí osmi vteřin. Takovéto vyjádření má soud za spekulativní, neboť obžalovaný mohl vložit celkem 300 Kč za tím účelem, aby mu tyto vydržely na delší hru, stejně jako mohl například zvýšit kredit a spustit automatickou hru, čímž by po delší dobu vzbudil dojem hraní a odvedení pozornosti poškozené, aby na tuto mohl zaútočit. Jedná se tedy ze strany obžalovaného o takové tvrzení, které ve světle důkazů, které předložila obžaloba o jeho vině, nemůže jejich význam a přesvědčivost nikterak snížit. Stejně tak má za spekulativní tvrzení o tom, že na rozdíl od osoby zachycené na kamerovém záznamu po odchodu z herny tato manipuluje se slunečními brýlemi levou rukou, ačkoliv on sám je pravák a sluneční brýle nenosí. Obdobně tak tvrzení, že obžalovaný vždy hrál pravou rukou a kouřil levou, a tudíž nemohl nedopalek nalezený v popelníku po pravé straně automatu č. 7 náležet jemu, považuje soud za ryze účelové. Osoba vycházející

z herny a zachycená kamerovým záznamem má evidentně přes pravé rameno uloženou tašku a proto je zcela logické, že nasazování či sundávání brýlí bude činit levou rukou, což ostatně není pro praváka nikterak složité. Stejně tak v případě nedopalku mohl obžalovaný kouřit a hrát jednou rukou, stejně jako se mohl nedopalek v popelníku ocitnout z toho důvodu, že v předmětné době obžalovaný vůbec nehrál a zajímal se o chování poškozené, či s touto komunikoval. Soud si je vědom, že i z jeho strany se jedná stran výše uvedených faktů o pouhé úvahy, stejně jako to činí obhajoba, a proto zdůrazňuje, že stěžejní pro stanovení viny obžalovaného je řetězec výše uvedených nepřímých důkazů, které se podařilo v přípravném řízení zajistit. V každém případě, obžalovaný svou obhajobu vede zcela zjevným a pro soud nepřijatelným směrem, když jakékoliv jednání pachatele (manipulace s cigaretou a brýlemi, či jejich neužívání, opakované vklady v krátkém čase, vkládání stokorunové bankovky) vůči své osobě rozhodně neguje a snaží se tak manipulovat s náhledem soudu na celý případ.

57. K důvodům, proč tak činí, jakož i jeho určité predispozici k páčání trestné činnosti, vedly soud rovněž závěry znaleckého zkoumání z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a specializace klinická psychologie (č. l. 568 – 591), které zpracovaly MUDr. Marta Holanová a PhDr. Blanka Zapletalová, jež byly rovněž slyšeny u hlavního líčení (č. l. 1349 verte – 1352 verte). Z hlediska psychiatrického obžalovaný netrpěl v době spáchání trestného činu, ani v době znaleckého zkoumání, psychotickou či jinou forezně závažnou duševní poruchou a mohl rozpoznat protiprávnost svého jednání a toto ovládat. Obě tyto schopnosti pak nebyly jakkoliv zmenšeny. Rozumové schopnosti obžalovaného byly hodnoceny jako normální, odpovídající vyššímu pásmu normy s abnormní osobností, která zahrnuje simplexní histrionské a sociálně maladaptivní rysy. V rámci psychologické části pak osobnost obžalovaného byla popsána jako jednoduchá, povrchní a málo kultivována, s rysy zvýšeného sebevědomí, sebestřednosti, egoismu, preferující vlastní zájmy a požitky před potřebami jiných, s laxními a bagatelizačními postoji k finančním závazkům. V popředí pak stojí anomální rysy histrionské a sociálně maladaptivní. Znalkyně nekonstatovaly žádnou závislost na alkoholu, stejně jako schopnost odolat hraní na automatech. Prognóza resocializace byla hodnocena jako reálná. U obžalovaného byla konstatována schopnost chápat smysl trestního řízení. Na svých závěrech obě znalkyně setrvaly při svém výsledku u hlavního líčení a potvrdily, že obžalovaný má sklony k manipulaci, které se ostatně projevily přímo při vyšetření jmenovaného, neboť každé ze znalkyň uváděl odlišné údaje. Jako příklad PhDr. Zapletalová uvedla, že počátky zadlužování před ní situoval obžalovaný do doby 2 – 3 roky zpětně, kdy mu odešel elektrospotřebič, zatímco u MUDr. Holanové uváděl přechozí podnikání, v jehož návaznosti byl ohrožován skupinou lidí, kteří mu vyhrožovali a vydírali ho. Tento poznatek byl uveden ostatně již v samotném znaleckém posudku a soud se plně ztotožnil s názorem znalkyň, že k vydírání z důvodů uvádaných obžalovaným dojít nemohlo, neboť podnikání se věnoval společně se svým bratrem, který však vydírán nebyl. Rovněž tak obžalovaný hovořil o opakovaném vídání duchů a o tom, že s ním komunikují, což za celou dobu výsledku u druhé znalkyně vůbec nezmínil. MUDr. Holanová se vyjádřila také k tomuto poznatku, když konstatovala, že nadpozemské cítění je v populaci běžné a nemá charakter bludu. Pokud je někdo zvýšeně sugestibilní a všímá si věcí, které jinak vykládá, či má sklon k magickému myšlení, je možno v rámci širší populace takového chování považovat za normu. Obžalovaný si při své osobnosti a sobeckosti určité věci vůbec nepřipouští, hraní na automatech bylo pro něho relaxací, žil, jak ho momentálně napadlo. Na závěrech o absenci patologického hráčství by u znalkyň nezměnil nic ani fakt, pokud by obžalovaný za období čtyř let prohrál 2 mil. Kč. Jedná se o poměrně dlouhé období, dával si určité limity a z jeho strany tak šlo o kontrolovanou hru.
58. Výše uvedené závěry znalkyň přitom plně korespondují s výpověďmi některých svědků, které byly provedeny v hlavním líčení. Lze zejména poukázat na svědeckou výpověď L.V. (č. l. 1363 – 1366 verte), podle které se seznámila s obžalovaným před jedenácti lety a od roku 2018 jsou manželé. V jejich manželství působila jako služtička, a ačkoliv se obžalovaný nechoval agresivně a nebil ji, hodně žárlil a omezoval ji v jejích volnočasových aktivitách (například zakazoval ji jít s kamarádkou

na kávu, či sešlost z práce). Když byl obžalovaný v pracovní neschopnosti, nestaral se o dům, pokud byla svědkyně doma, neměl zájem o dceru a následně se dozvěděla, že při jejích pobytech v práci, byla dcerka buď u jedné, nebo u druhé babičky. Svědkyně si rovněž na žádost obžalovaného brala půjčky, a to jednak na auto, které bylo napsáno na M.V., a poté jí sdělil, že potřebuje „něco starého zaplatit, zda by mu nepomohla“. O dlužích obžalovaného se dozvěděla později, ona sama má díky jeho žádostem nyní dluhy asi ve výši miliónu korun. Jinak se jí obžalovaný s ničím nesvěřoval, neměl nějaké výraznější koníčky, nespali ani spolu v jednom pokoji, kdy obžalovaný zůstával v obývacím pokoji na gauči, zatímco ona s dcerou spaly v ložnici o patro výše. Obžalovaný měl rovněž k dispozici bankovní kartu svědkyně, a to za účelem, aby mohl nakupovat různé věci. Jak již bylo uvedeno v dřívější pasáži odůvodnění tohoto rozsudku, svědkyně sice potvrdila, že hovořili o prodeji rodinného domu ve Žďáru a koupi nové nemovitosti, negovala však, že by věděla o domě v obci Křídla a pokud ji byla dána k nahlédnutí jeho fotografie, uvedla, že do takovéto by se nestěhovala. Svědkyně se rovněž vyjádřila k průběhu dne 3. a 4. 6. 2019, ale z její výpovědi nevyplývají žádné významné skutečnosti, neboť odchodů manžela v brzkých ranních hodinách kteréhokoliv ze dvou dnů si nevšimla, neboť spala. Je však možné poukázat na shora uvedené tvrzení o tom, že manžel s ní nespál v ložnici, ale o patro níže, což opět představuje rozpor s výpovědí obžalovaného, který se snažil své údajné časné odchody z domu odůvodnit mimo jiné tím, že nechtěl, aby se vzbudila manželka. Ta ovšem s dcerou spala v jiném patře než on, a k jeho chování tak dle soudu nebyl v daném směru důvod. Svědkyně též potvrdila, že v současné době jsou s obžalovaným v rozvodovém řízení, přičemž důvodem je vše, co se teď děje v důsledku trestního řízení a chce mít s dcerou klidný život.

59. K charakteristice osoby obžalovaného je rovněž třeba poukázat na výsledky svědkyně J. Š. a podpůrně pak již dříve zmiňované výpovědi R.M., L.R., M.Š., K.U. a P.K.. Z výpovědi těchto osob si soud udělal poměrně přesnou představu o životě a chování M.V.. Kromě již uváděného faktu, že hrával automaty, výše uvedené osoby potvrdily jeho špatnou finanční situaci, resp. to, že si od řady jiných půjčoval peníze, avšak na výzvy k jejich vrácení nereagoval. V situaci, kdy přestal s provozováním diskotéky, se mu snažil nabídnout pomoc přítel jeho tchýně K.U., avšak jak vyplynulo z jeho tvrzení, jakož i výpovědi J. Š., s obžalovaným byly problémy, měli podezření, že zpronevěřuje pohonné hmoty a okrádá babičku své manželky. Ačkoliv se tyto záležitosti neřešily, svědci posléze uvedli, že jim postupem času docházely lži obžalovaného. Ten například tvrdil, že má ukončené vysokoškolské vzdělání v magisterském směru, ačkoliv ukončené měl pouze vzdělání středoškolské a jeden rok studoval pedagogickou fakultu v Plzni. I přesto však na dotazy, proč pracuje u společnosti XXXXX a nejde učit, nikterak nvyvracel své předchozí tvrzení o tom, že má ukončené vysokoškolské vzdělání, ale pouze se vymlouval, že děti učit nechce. O manipulování a omezování manželky hovořil rovněž M.Š., který společně s L.R. dále uvedl, že zatímco dříve měl obžalovaný vše od otce, žil relativně honosným způsobem, kdy měl peníze, auta, motorky a jezdil na dovolené, později si začal půjčovat peníze a tyto nevracel. Rovněž bývalá přítelkyně P.K., s níž obžalovaný má nezletilou dceru N. uvedla, že obžalovaný byl na jedné straně velký záletník, avšak ve vztahu k ní byl žárlivý a agresivní. Stalo se dokonce, že jí vyhrožoval nejprve vlastní sebevraždou a poté vraždou jejich rodičů. Dcera N. pravidelně navštěvuje jeho rodiče, kteří místo obžalovaného platili na dceru alimenty.
60. Obraz osobnosti obžalovaného poměrně přesně dotváří také zpráva jeho zaměstnavatele společnosti XXXXX (č. l. 1093 – 1106), podle kterého patřil obžalovaný od samého počátku svého pracovněprávního vztahu k pracovníkům s podprůměrnými výsledky. Zadané úkoly neplnil příliš svědomitě a neprojevoval vůli a ochotu odevzdat odvedenou práci včas a v dostatečné kvalitě. Současně pravidelně usiloval o poskytnutí nestandardních úlev v plnění pracovních činností, jež nepatřily k jeho oblíbeným, a to i přesto že byl o jejich povaze podrobně informován ještě před nástupem do zaměstnání.
61. V rozporu s výpověďmi výše uvedených svědků stojí tvrzení, které u hlavního líčení podali rodiče obžalovaného P.V. starší a M.V.. Oba vyslovili přesvědčení, že jejich syn se nemohl dopustit

jednání, které je mu kladeno za vinu. Nevšimli si, že by byl ke komukoliv agresivní, jeho matka uvedla, že dokonce nebyl schopen zabít ani rybu, takže násilí v tom rozměru, které tvrdí obžaloba, by nebyl schopen.

62. Takováto výpověď rodičů z hlediska soudu je zcela pochopitelná, ostatně plně zapadá do zjištěného obrazu, kdy to byli rodiče, kteří obžalovanému, resp. jeho bratrovi, všechno poskytli. Otec bratrům zřídil diskotéku (resp. kavárnu), kterou financoval, a poté co takové podnikání ukončili, se rozdělili o přebytek z něj. Oběma synům také postavil rodinné domy, které nebyly zatíženy hypotékou. Pokud obžalovaný k rodičům přišel s žádostí o peníze, například na rozbitý elektrospotřebič, úhradu energií, či půjčku na auto, byly mu tyto vždy poskytnuty. Za obžalovaného pak rodiče dokonce platili soudem stanovené výživné na dceru N.. Soud však má za to, že shora popsané skutečnosti byly na jedné straně pro obžalovaného velkým životním štěstím, když měl de facto vše, na co si pomyslel, avšak současně v něm vypěstovali značnou sebestřednost, sobeckost a bezohlednost vůči svému okolí, neboť své zájmy stavěl nad zájmy druhých. Přesně tak posoudily jeho osobu také znalkyně z odvětví psychiatrie a psychologie. Ve výpovědích obžalovaného, ať už učiněných v přípravném řízení a hlavním líčení, dále pak před znalkyněmi, ale také ve vztahu k jiným osobám, lze vysledovat značné známky manipulování s okolím anebo fakty. Obžalovaný tvrdí, že dluhy, které mu vznikly, byly způsobeny jeho podnikáním, ačkoliv tato skutečnost nekoresponduje s výpovědí jeho otce, podle kterého tento prodal diskotéku, kterou fakticky financoval, a o přebytek se svými syny rozdělil. Dané podnikání proto rozhodně nebylo ztrátové, obžalovaný navíc dostal od otce dům, na kterém se však manuálně nikterak nepodílel. O jím avizovaném vydírání sice jednu ze znalkyň informoval, avšak druhou paradoxně nikoliv. Jak uvedli jeho přátelé, například R.M. či M.Š., o žádném takovém placení výpalného nemluvil a podle jejich názoru ani nebyl osobou, která by vydíraná byla. Že byl obžalovaný člověkem dvou tváří, ostatně dokresluje fakt, že o výši dluhů a jejich důvodech nevěděli ani jeho nejbližší, tedy manželka a rodiče. Obžalovaný v podstatě žil ze dne na den, choval se vzhledem ke svým dluhům zcela necitlivě vůči zájmům své rodiny, kdy i nadále navštěvoval hernu, prohrával zde peníze, které, jak sám uvedl, chtěl například použít k zakoupení snídaně. K tomu používal rovněž bankovní kartu své manželky. Vzhledem k výpovědi L.V., kterou potvrzuje i její matka J.Š. a předchozí přítelkyně P.K., má soud za to, že v centru zájmu obžalovaného rozhodně nestála rodina. Byl to naopak on sám, když v době, kdy trávil čas doma v důsledku pracovní neschopnosti, neuklízěl, tvrdil manželce, že v průběhu dne zařizuje různé záležitosti na úřadech, o čemž soud může, vzhledem k délce pracovní neschopnosti, důvodně pochybovat, permanentně navštěvoval s dcerou své rodiče či tchány, aby dceři poskytovali jídlo a delegoval tak v podstatě péči o dítě na druhé. Pokud se týká styku s druhou dcerou N., výživné za sebe nechal platit své rodiče a soud nemá pochybnosti o tom, že se s prvorozenou dcerou ani nestýkal, či tak činil minimálně, neboť u hlavního líčení si naprosto nepochopitelně nebyl schopen vzpomenout ani na její příjmení. Z vícera výpovědí vyplývá také fakt, že obžalovaný lhal o svém vzdělání, kdy se snažil vypadat před svým okolím jako úspěšná osoba mající vysokoškolský titul. Lze tedy uzavřít, že obžalovaný je podle soudu značný manipulátor, který se chová, či vypovídá tak, jak to vyhovuje jen jemu. To je také důvod, proč soud zcela pochybuje o reálnosti výpovědi obžalovaného ve vztahu k projednávané trestné činnosti. Jako zcela nereálné se soudu jeví tvrzené projížděky v brzkých ranních hodinách, při kterých obžalovaný má rozjímat a kochat se okolím, a to za situace, kdy trpí nedostatkem peněz. Přesto usedá do vozidla, které mu již minimálně druhý den hlásí nedostatek paliva a chystá se na jízdu do obce Křídla, která by mu zabrala přibližně 40 km a reálně hrozilo, že na cestě zůstane bez pohonných hmot. Manipulativní výpověď soud vysledoval též v tvrzení obžalovaného zpochybnující pravost kamerových záznamů, podstrčení nedopalků nalezených na místě činu jinou osobou či jeho vysvětlování k místu lokalizace buňkami telefonních operátorů. Veškeré změny ve výpovědích, které učinil v rámci trestního řízení, sice sám popisuje jako učiněné v důsledku psychického a dokonce fyzického nátlaku policistů, které soud považuje za další z vykonstruovaných bodů jeho obhajoby. V tomto směru je nutné zdůraznit, že obžalovaný byl poučen o možném trestněprávním postihu pro přečin krivého obvinění a opakovaně mu byla připomínána závažnost tvrzení o

zneužití pravomoci vyslychajících policistů, kterých by se případné prověřování mohlo citelně dotknout v jejich služebním poměru. Dalším rozporem, který je možno ve výpovědi obžalovaného spatřovat, je již počáteční tvrzení o důvodech, proč odcházel z domu po brzkém probuzení, tedy aby nevzbudil manželku a dceru, byť jak se ukázalo při výslechu L.V., obžalovaný s ní a s dcerou nespál, ale lehával na gauči o patro níže.

63. V neposlední řadě soud považuje za vhodné věnovat pozornost jednání obžalovaného po činu, a to v návaznosti na výpověď jeho bratra P.V. mladšího (č. l. 1277 – 1280). Ten potvrdil žádost obžalovaného o odvoz na čerpací stanici pro naftu dne 4. 6. 2019 v ranních hodinách. Svého bratra svědek zaregistroval v době, kdy se chystal do práce, a někdy kolem 05:25 hod. viděl, jak auto obžalovaného sjíždí z nájezdu a zastavuje. Když vyjžděl sám s vozidlem z garáže okolo 05:30 hod., oslovil ho bratr s tím, že mu došla nafta a poprosil, aby ho odvezl někam na čerpací stanici. Z tohoto svědek nebyl příliš nadšený, protože věděl, že to nestihne do práce, ale vyhověl mu. Potvrdil, že nejprve navštívili čerpací stanici u Tokožu, tedy stanici provozovatele Unicorn, kde však bylo zhasnuto, a proto se rozhodli, že pojedou směrem do města na Jihlavskou. Výpověď svědka se pak ohledně příjezdu na stanici Benzina shoduje s kamerovým záznamem, který byl z čerpací stanice zajištěn (viz výše). O důvodech, proč obžalovanému došel benzín, se nebavili. Při zpáteční cestě, poté co přijeli na první semafor, se rozhodli, že pojedou mimo hlavní cestu, aby se vyhnuli většímu provozu. Proto udělali mírnou objížďku. Svědek si nevšiml žádného nestandardního chování svého bratra. Ten byl oblečen v tričku, měl holé ruce, ale bližší podrobnosti si svědek nepamatuje. P.V. mladší se rovněž vyjádřil ke způsobu života obžalovaného a jejich přechodnému podnikání, kdy provozovali diskotéku XXXXX. Takto podnikali asi osm let, měli půjčené peníze od banky, které se splácely. Svědek měl nahoře kavárnu a bratr ve spodní části diskotéku. Svědek pak potvrdil vyjádření svého otce, že dokázali provozovnu prodat s malým ziskem, asi 500 000 – 1 000 000 Kč. Ten se rozdělil mezi rodiče a jeho bratra. O dlužích svého bratra svědek nevěděl, byl překvapený, stejně jako o tom, že hrál na automatech. Svědek rovněž potvrdil, že obžalovaný nabízel přes realitní kancelář dům k prodeji, bylo to asi jeden až dva měsíce před projednávanou trestnou činností.
64. Rovněž k výpovědi svědka P.V. mladšího soud přistupuje s určitou dávkou obezřetnosti, neboť se jedná o bratra obžalovaného, u něhož lze předpokládat, že svou výpověď nebude chtít blízkému rodinnému příslušníkovi přitížit. Podle mapových podkladů, které byly předloženy obžalobou a citovány již výše, vzdálenost od místa bydliště obžalovaného, jakož i jeho bratra na ulici XXXXX od místa, kde svědek pracuje je 3,4 km (č. l. 1202), přičemž přibližná doba ujetí při okolních podmínkách a zohlednění pravidel silničního provozu je šest minut. Soud rovněž předpokládá, že v obci Žďár nad Sázavou není v čase 05:30 hod. větší dopravní vytížení, než je tomu v obdobných městech, či například v sídle Krajského soudu v Brně. Uváděný čas dojezdu 6 minut do zaměstnání proto u svědka považuje za reálný. Pokud svědek uvedl, že bratra viděl s vozidlem sjíždět v čase 05:25 hod., přičemž na ulici ho po výjezdu ze své garáže potkal o osm až deset minut později, resp. okolo 05:30 hod., znamenalo by to, že svědek V., ačkoliv jeho pracovní doba začíná 06:00 hod., by byl v práci již v čase cca 05:40 hod. Podle zprávy zaměstnavatele P.V., tento prošel vrátnicí dne 4. 6. 2019 v čase 06:10 hod., k čemuž je ještě třeba započíst zaparkování vozidla a samotný příchod na vrátnici. Z uvedené zprávy společnosti XXXXX (č. l. 1199) se rovněž podává, že svědek ve většině případů měl příchod do zaměstnání v rozmezí času 05:51 – 05:56 hod., což by spíše odpovídalo tomu, že by z domova odjížděl přibližně v čase 05:40 hod. a nikoliv o deset minut dříve, jak tvrdí. Nicméně je pravdou, že variantu dřívějšího odjezdu z domova, v čase, který svědek uvádí nelze vyloučit. I tak by však časový snímek chování obžalovaného v době po spáchání činu nikterak nevyučoval, že jeho pachatelem je právě M.V..
65. Obžalovaný se svým bratrem přijíždí na čerpací stanici Benzina v čase 05:46 hod., přičemž vzdálenost mezi jejich bydlištěm a čerpací stanicí je 3,2 km, kterou je vozidlo schopno urazit v čase 5 minut. Pokud by soud podle uvedených mapových podkladů (č. l. 1202, 1209 – 1210) přistoupil na výpověď obou bratrů, tedy že z bydliště jeli nejprve na čerpací stanici Unicorn a teprve poté na

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová

stanici Benzina na ulici Jihlavské, přičemž k tomuto bohužel nelze takovéto tvrzení ověřit, neboť kamerový záznam z čerpací stanice Unicorn není možné pro neexistenci záloh vyžádat (č. l. 1203), lze dopočítat, že tato delší varianta by podle mapových podkladů obžalovanému zabrala devět minut. Obžalovaný se svým bratrem tak museli z ulice Vejmluvova vyjždět v rozmezí času 05:37 hod. (pokud skutečně zajížděli na stanici Unicorn), anebo v čase 05:41 hod., pakliže výpověď P.V. mladšího není pravdivá a na stanici Benzina jeli přímo. Lze rovněž očekávat, že svědek V., pokud spěchal do práce a bál se, že přijde pozdě, nejel vozidlem rozhodně pomaleji, než to dovolují silniční předpisy a i za těchto okolností se proto jeví orientační výpočet dojezdu mezi jednotlivými místy tak, jak byl zjištěn z podkladů internetového zdroje mapy.cz, za reálný. Obžalovaný spolu s bratrem odjíždějí z čerpací stanice Benzina přesně v čase 05:47:45 hod. Cesta zpět do bydliště a následně již do místa zaměstnání zabere svědkovi celkem 11 minut, pokud by volil cestu z čerpací stanice delší - údajně kvůli semaforům – mohla by být časově o něco delší. V každém případě by do místa své práce dorazil okolo šesté hodiny ranní, zaparkoval by vozidlo a mohl projít vrátnicí v čase 06:10 hod.

66. Nicméně shora podaný časový přehled nikterak nesnižuje závěr o možném pachatelství obžalovaného. Ten odešel z herny v čase 05:14 hod., zamířil na parkoviště, z něhož v 05:18 hod. odjíždí tmavé vozidlo. To tam předtím přijelo v těsné návaznosti na příchod pachatele do herny a lze tak důvodně předpokládat, že se jedná právě o zachycení odjezdu pachatele po činu. Cesta z tohoto parkoviště do místa bydliště obžalovaného trvá 3 minuty. Na ulici Vejmluvova by tak dorazil v čase 05:21 hod. Pokud by jej svědek P.V. ml. zaregistroval cca v čase 05:25 hod., resp. vzhledem k jeho výpovědi, že bratra viděl 8 – 10 min. před tím, než vyjel sám z garáže (k čemuž mohlo dojít okolo 05:30 – 05:35 hod.), přičemž oba bratři směrem na čerpací stanici Unicorn mohli vyjždět okolo 05:37 hod. (viz výše), znamenalo by to, že obžalovaný měl dostatečný časový prostor přibližně 15 - 16 minut, aby se převlékl, schoval věci získané trestnou činností či k této sloužící a šel oslovit bratra stran odvozu.
67. Pouze na okraj hodnocení věrohodnosti výpovědi obžalovaného soud poukazuje na fakt, že obžalovaný po celou dobu trestního řízení, ať již v jeho přípravné fázi či u hlavního líčení vypovídal velmi podrobně, se zaměřením na co nejmenší detaily jeho činnosti. V souvislosti s tím je zvláštní, že ke svému návratu domu neuvedl, kde získal peníze, které použil následně ke koupi nafty. Je třeba připomenout, že tyto u sebe - podle vlastního tvrzení - neměl, neboť jinak by naftu zakoupil již poté, co se rozhodl jet z parkoviště na čerpací stanici. V autě mu ale došlo, že hotovost u sebe nemá a vrátil se domů. Podle vlastních slov po příjezdu k domu automaticky zamířil do garáže, kde se pokusil zprovoznit skútr, což se mu opakovaně nedařilo, až konečně zaslechl otevírání garážových vrat u bratrova domu a šel ho oslovit. Když se domluvili, vrátil se rychle do garáže, našel demižón k tankování, vzal peníze a šel k bratrovi do auta. Svědek P.V. ml. přitom uvedl, že bratr jej oslovil s prosbou o odvoz, následně si vzal z garáže nádobu na tankování a odjeli. Lze pochybovat, že obžalovaný měl peníze uschovány v garáži, pro tyto by si tedy musel zajít domů. To by si bezpochyby vyžádalo další čas, o kterém však svědek P.V. ml. nehovoří. Podstatná pak zůstává samotná změna ve výpovědi obžalovaného oproti přípravnému řízení, kdy jako důvod, proč nenatankoval na čerpací stanici po svém odjezdu z parkoviště, neuvedl absenci hotovosti, ale fakt, že tato byla v daném čase ještě zavřena.
68. V návaznosti na výpověď svědka P.V. mladšího je možné vnímat další z rozporů, které panují ve výpovědi samotného obžalovaného. Soud připomíná, že svědek P.V. uvedl, že bratra zaregistroval v čase 05:25 hod., jak jeho auto sjíždí z nájezdu od rodinného domu a zastavuje. Obžalovaný M.V. však v rámci přípravného řízení uvedl, že poté, co se vracel vozidlem do místa bydliště, došla mu na ulici Vejmluvova kousek od domu nafta. Šel pro domů, kde si chtěl vzít skútr, který však nenastartoval, ale viděl bratra, jak jde z domu a tak ho oslovil. Z této výpovědi tedy vyplývá, že obžalovaný vozidlem nedojel ke svému domu, neboť mu došlo palivo. Svědek P.V. ml. by proto bratrovo auto sjíždět z nájezdu nemohl. U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že přijel na ulici, ale zhruba v její půli mu palivo došlo, on vyřadil neutrál a zkusil „doplachtit co nejdále“. Dojel téměř

až k nájezdu, který je však bohužel do kopce a proto zůstal stát na chodníku. I v tomto případě tedy obžalovaný nevěděl, že by autem sjížděl z nájezdu od domu, jak to tvrdí jeho bratr. Soud tak má k sourozencům Vosykovým hned tři varianty, a to jednak výpověď svědka P.V., že obžalovaný sjížděl z nájezdu, a tudíž by vozidlem musel dojet až k rodinnému domu, což ovšem obžalovaný popírá. Sám nejprve uvádí, že mu palivo došlo v půli ulice a k domu už nedojel, aby následně změnil svou výpověď (pravděpodobně tak, aby odpovídala verzi jeho bratra), že k domu se mu podařilo dojet na neutrální, ovšem i tak se nedostal k nájezdu ke svému domu, neboť tento je do kopce. Pouze na doplnění soud konstatuje, že je mu velmi dobře známa lokalita místa bydliště obžalovaného, které se nachází v těsné blízkosti poutního kostela sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Ulice Vejmluvova je svažitého charakteru směrem od této kulturní památky a pokud by obžalovaný přijížděl z města logicky nejkratší cestou k místu svého bydliště, neboť mu hrozilo, že dojde palivo (k čemuž údajně v půli ulice skutečně došlo), bylo by zcela nereálné, aby obžalovaný vzhledem k tomu, že se pohyboval automobilem do kopce, mohl tzv. vyřadit neutrální a „doplachtit“ s ním ke svému domu.

69. Nalézací soud na tomto místě rekapituluje důkazní situaci následovně. Za zcela nepochybné je, že v prostorách nonstop herny v budově č. 149/13 na Náměstí republiky ve Žďáře nad Sázavou byla dne 4. 6. 2019 nalezena usmrčená M.Ž., kdy k jejímu úmrtí došlo v důsledku násilné trestné činnosti v podobě zasazení nejméně tří ran do levé poloviny hrudníku s průnikem do plic a srdce a v důsledku takovýchto poranění těmto bezprostředně na místě podlehla. Následným šetřením pak bylo zjištěno, že k úmrtí poškozené došlo v čase 05:05 hod., kdy ještě odesílala SMS zprávu F.S. a v čase 05:15 hod., resp. 05:14:24 hod., kdy je zaregistrován odchod osoby, která se maskuje čepicí, slunečními brýlemi, tmavým oblečením s taškou přes rameno, kterou bylo možno označit za pachatele trestného činu, neboť žádná jiná osoba následně do objektu vchodovými dveřmi nevstoupila a jiným způsobem se do herny dostat nemohla. Samo oblečení a chování takové osoby nese jednoznačné rysy snahy o maskování identity. K identifikaci obžalovaného, coby tohoto pachatele soudu sloužily v první řadě obecné poznatky k fyzické podobě pachatele, které jsou shodné s rysy obžalovaného. Jedná se především o výšku osoby stanovenou na základě znalecké expertízy se specializací forenzní biomechanika, oběžní postavu, která byla zachycena též ohledáním těla obžalovaného po jeho zajištění policejním orgánem, styl chůze, jakož i ustupující vlasová pokrývka na čele, která je patrná na jednom z kamerových záznamů. Dále pak bylo konstatováno, že obžalovaný, jakožto častý hráč v této nelegální herně, byl obsluze velmi dobře znám, a jelikož klientelu tvořila pouze uzavřená skupina osob, kterou obsluha byla ochotna do herny vpustit, byl to právě on, kdo byl nejen obeznámen s chodem herny, ale měl také do této přístup. V neposlední řadě pak soud rozvedl podrobně své závěry o finanční situaci obžalovaného, která byla více než špatná. Jmenovaný disponoval řadou dluhů u různých fyzických a právnických subjektů, a i přesto tento neutěšený stav se i nadále velmi nezodpovědně věnoval hře v automaty, nezajistoval si řádnou obživu, ale vyhovoval mu život v pracovní neschopnosti, kde všechny problémy za něj řešili jeho rodiče. Zejména pak obžalovaný popírá, že by v předmětné herně v době mezi 03:48 až 05:15 hod. vůbec pobýval. Tato jeho obhajoba je vyvrácena nálezem nedopalku cigarety znaky Philip Morris, kterou běžně kouřil, v popelníku u automatu, na kterém výhradně hrával, a z níž byla extrahována DNA individuálně shodná s DNA obžalovaného. Ohledáním automatu pak bylo zjištěno, že právě osoba, která jako jediná pobývala kromě M.Ž. v herně v inkriminované době, a kterou bylo možno označit za pachatele trestného činu, v uvedené době hrála na automatu č. 7, přičemž na jedné ze zajištěných bankovek, a to té, která byla do automatu vložena jako poslední (už jen pro její fyzické postavení v úložném boxu automatu), byla opět zajištěna DNA shodná s DNA obžalovaného. Obžalovaný je dále usvědčován lokalizací svého mobilního telefonu, jež byl detekován v místě, které pokrývají buňky operátorů stejně, jako prostor herny, a jež zachycovaly rovněž mobilní telefon poškozené. Za naprosto nereálné a nelogické soud považuje tvrzení obžalovaného o jeho častých nočních či ranních vyjíždkách do okolí města Žďáru nad Sázavou za účelem rozjímání a sledování přírody, jakož i počínání, kdy by po velmi dlouhou dobu, čítající přibližně 90 minut, stál na parkovišti poblíž herny a v důsledku hrozby, že dojde jeho

vozidlu nafta, uvažoval, jak se má zachovat. Stejně tak se neshoduje jeho verze o příjezdu zpět k domu, s obsahem výpovědi jeho bratra. Obžalovaný poté, co byl zajištěn policejním orgánem, uváděl odlišné verze svého chování po činu, tedy zamlčel, že odjel do Nového Města na Moravě, aby zde na pobočce Komerční banky zaplatil splátku úvěrové společnosti ACEMA, ačkoliv předtím penězi nedisponoval. Další nelogičnosti byly uváděny k zájmu obžalovaného prohlédnout si nemovitost v obci Křídla, kam ve výsledku vůbec nedojel, ale vrátil se za svou rodinou. Takovýchto rozporů ve výpovědi obžalovaného bylo však daleko více a soud na ně v rámci odůvodnění tohoto rozsudku poukázal.

70. Je zřejmé, že obžalovaný celou svou trestnou činnost plánoval, o čem svědčí fakt, že si na místo činu donesl čepici a sluneční brýle, jakož i tmavé oblečení, kdy toto neodpovídalo roční, resp. denní době, což evidentně činil proto, aby nebyl identifikovatelný na záznamech průmyslových kamer, kterých si byl vědom. Ostatně jednu z nich, a to kameru městské policie si předchozího dne šel v odpoledních hodinách prohlédnout. Rovněž tak zjišťoval podmínky úspěšnosti spáchání trestného činu otázkami, které směřoval minimálně na R.K., a to zda někdy ve službě spí, či kdo ji bude střídat. Soud dospěl k názoru, že obžalovaný se na spáchání trestného činnosti připravoval delší dobu, neboť již dne 3. 6. 2019 byl zaznamenán při vcházení do herny v relativně obdobném čase v podobném oblečení a s taškou přes rameno, kterou následně použil i dne 4. 6. 2019, a jež měla sloužit k přinesení maskovacích předmětů či náhradního oblečení, vražedné zbraně, či odnesení věcí, které by trestnou činností získal.
71. Soud má za nezpochybnitelné, že obžalovaný od počátku plánoval dopustit se trestného činu vraždy, neboť pokud se chtěl zmocnit finanční hotovosti od obsluhy herny, je zřejmé, že vzhledem k malé frekvenci osob, které se v takovémto podniku pohybovaly, o to více v denní době, kterou si vybral, a také proto, že obsluha byl jako dlouhodobý návštěvník velmi dobře znám, je vyloučené, aby své plánování směřoval pouze ke spáchání trestného činu krádeže či loupeže. Takovou trestnou činností by obsluha nebyla eliminována a mohla by pachatele velmi dobře a rychle identifikovat. V podstatě jedinou nejasností oproti podanému žalobnímu návrhu zůstává povaha bodněrezného nástroje, kterým došlo ke spáchání trestného činu. Soud má spíše za pravděpodobnější, a shoduje se tak se stáním zástupcem, že obžalovaný tento nůž na místo činu donesl, ovšem vzhledem k tomu, že v herně byly celkem tři nože, které obsluha používala, přičemž jeden z nich nebyl na místě nalezen, mohlo se jednat o nůž, který obžalovaný použil. Jestliže obhajoba v tomto ohledu spatřuje za nelogické, že by se obžalovaný na trestnou činnost připravoval, maskoval se, avšak nevzal si zbraň, kterou chtěl čin provést, je třeba upozornit, že nelze vyloučit prvotní úvahu obžalovaného dopustit se trestného činu jiným způsobem, například poškozenou zardousit uškrcením, či udušením, což se však nepodařilo a obžalovaný čin dokonal předmětným nožem, který byl po ruce.
72. Po provedeném dokazování a hodnocení shora uvedených důkazů jednotlivě, jakož i v jejich vzájemných souvislostech tedy nalézací soud dospěl k závěru, že obžalovaný M.V. se dopustil jednání, které mu bylo kladeno obžalobou za vinu, a které je následně specifikováno ve výrokové části tohoto rozsudku, tedy že poté, co si při dřívějších, opakovaných návštěvách nonstop herny na Náměstí Republiky ve Žďáře nad Sázavou, obeznámil s místem a provozem takového podniku, s monitorovacím systémem okolí herny, přišel na toto místo dne 4. 6. 2019 v 03:43 hod., kde nejprve hrál na výherním automatu č. 7, aby následně v čase 05:05 až 05:15 hod. úmyslně napadl obsluhu herny M.Ž., dosud nezjištěným bodněrezným nástrojem typu jednostranně broušeného nože, kdy s cílem usmrtit poškozenou a zmocnit se tržby a provozní hotovosti herny, zasadil velkou silou poškozené nejméně tři rány do levé poloviny hrudníku a zasáhl plíce a srdce a způsobil další, ve výroku specifikovaná poranění, jímž poškozená na místě podlehla a obžalovaný se následně zmocnil hotovosti v celkové výši 165 000 Kč, se kterou z místa činu odešel, maskován tmavým oblečením, čepicí a brýlemi, které si za tímto účelem přinesl.
73. Soud na doplnění připomíná, že dokazování provedl způsobem, proti němuž strany nevznesly žádných připomínek a pokud se týká obhajobou navrženého doplnění dokazování v podobě

výslechu svědkyně J.G., jakož i zadáním zpracování znaleckého posudku ke zkoumání případného zásahu do zajištěných kamerových záznamů z místa činu, k těmto nepřistoupil, neboť je má za nadbytečné, resp. neshledal tyto důvodnými. Již výše bylo uvedeno, že soud nezpochybnuje nabízení rodinného domu obžalovaným za účelem prodeje, jakož i s ohledem na lokalitu, pravděpodobně vysoký zájem o její koupi. V tomto směru tedy bylo vycházeno z tvrzení obžalovaného, aniž by bylo potřeba slyšet zaměstnankyni realitní kanceláře. Pokud se týká kamerových záznamů, zde soud odkazuje na již dříve podrobně rozvedené hodnocení námitek obhajoby, která se snažila poukázat na možnou manipulaci s některými záznamy z průmyslových kamer. Soud se v předchozí části odůvodnění tohoto rozhodnutí námitkami k jednotlivým videosouborům zabíral. Jedná o záběry kamerového systému AZ Centrum, přičemž žádné podezřelé okolnosti, na něž poukazoval obžalovaný, soud neshledal reálnými a případné pochybnosti odstranil doplněním dokazování z mapových podkladů Google Maps – Street View, které tezi obhajoby vyvracejí.

74. Nalézací soud tedy vycházel zejména z šetření orgánů činných v přípravném řízení zachycených v podobě listinných materiálů (ke ztotožnění pachatele – kamerové záznamy z okolí místa činu, jeho ohledání, jakož i ohledání osoby obžalovaného, expertiza DNA, lokalizace uživatelských telefonních čísel, majetková situace obžalovaného, a další), svědeckých výpovědí, které ozřejmily osobu obžalovaného, poškozené, jejich zvyklosti, jakož i průběh návštěvy herny ve dnech 3. – 4. 6. 2019 jednotlivými osobami či znalecké zkoumání zejména k příčinám úmrtí poškozené, osobnosti obžalovaného, či z oboru forenzní biomechaniky. Tyto důkazy jsou přitom rozvedeny v písemném odůvodnění rozsudku, kdy z dalších důkazů nebyly získány žádné další podstatné poznatky.
75. Soud se plně ztotožnil s právní kvalifikací, kterou již v žalobním návrhu užil státní zástupce, tedy, že obžalovaný naplnil, jak po stránce objektivní, tak i subjektivní zákonné znaky zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. j) trestního zákoníku. Motivem spáchané trestné činnosti byla u obžalovaného jeho finanční situace, která vykazovala značné problémy stran dluhů u řady fyzických či právnických subjektů, zejména společnosti ACEMA, která mu poskytla úvěr s pravidelnými měsíčními splátkami přesahujícími 20 000 Kč. Současně však byl obžalovaný osobou, která se snažila užívat si bezstarostného života, spoléhajíc se na poskytování dávek v pracovní neschopnosti, jakož i finanční pomoc rodičů a zcela sobecky ignoroval potřeby své rodiny tím, že dané dluhy navyšoval a místo jejich splácení si užíval své hráčské vášně na výherních automatech. Ve chvíli, kdy hrozilo zesplatnění úvěru, resp. možnost ztráty jeho rodinného domu, rozhodl se situaci řešit pro něj nejjednodušším způsobem, a to nikoliv omezením ve svých potřebách a zálibách či řádnou prací, ale páčáním trestné činnosti.
76. Obžalovaný se rozhodl obstarat si finanční prostředky, o kterých věděl, že se nacházejí v jím navštěvované herně. Vzhledem k velmi omezenému počtu osob, které – pro její nelegálnost – hernu navštěvovaly, musel zcela odstranit obsluhu, která by je v případě prosté krádeže či loupeže mohla bez problémů identifikovat. Obžalovaný tedy od samého počátku měl v úmyslu navštívit hernu, zde se zmocnit peněz, a to vše za cenu usmrcení přítomné obsluhy. Tu pak napadl bodněrezným nástrojem s čepelí přibližně 20 cm dlouhou, a to velkou intenzitou, kdy jí zasadil nejméně tři rány do levé poloviny hrudníku, přičemž útokem do míst, kde se nacházejí životně důležité orgány, jako jsou plíce a srdce, musel jednoznačně vědět, že tímto způsobem poškozenou usmrtí. Obžalovaný přitom nejednal v jakémkoliv afektu či využívajíc náhodné souhry okolností, ale na své jednání se plánovaně připravoval a zvažoval veškeré možnosti, které povedou k úspěšnému dokonání protiprávního jednání. Plánovanost v podobě předchozího uvážení dopustit se zločinu vraždy je spatřována v obeznámení se s chodem herny, a to nikoliv pouze z pozice běžného hráče, ale otázkami, které směřoval na obsluhu herny, konkrétně R.K., kdy se snažil zjistit, zda obsluha spí, či kdo bude v konkrétním čase pracovat na této pozici pracovat, aby si tak zajistil pokud možno co nejmenší kladení odporu ze strany oběti. Obžalovaný pak do herny přišel nejen dne 4. 6., ale i předchozího dne v časných ranních hodinách (mezi třetí a čtvrtou

hodinou), tedy v době, kdy se dalo předpokládat, že v herně bude nulová frekvence návštěvníků. Obžalovaný si tedy minimálně již 3. 6. ověřoval tuto podmínku v herně, avšak nelze vyloučit, že vzhledem k tomu, kdy si již v uvedený den přinesl do herny tašku a obdobné oblečení, mohl zvažovat útok na obsluhu v podobě R. K., k čemuž však nedošlo, neboť na rozdíl od M.Ž. nezískal prostor k provedení činu, např. v podobě usnutí obsluhy. Obžalovaný však 3. 6. při odpolední návštěvě záměrně volil trasu kolem monitorovací kamery městské policie, aby se seznámil s její existencí, event. rozsahem jejího záběru. Na místo si pak přinesl tašku a zejména tmavé oblečení, čepici a sluneční brýle, kterými se při odchodu z herny po dokonání činu maskoval a učinil tak předem cílené kroky k tomu, aby znemožnil svou identifikaci. Současně obžalovaný měl snahu vytvářet si po spáchání činu alibi v podobě oslovení svého bratra, aby jej zavezl na čerpací stanici pro naftu a mohl tím prokázat pro rozhodující čas svou přítomnost na jiném místě. Celé své protiprávní jednání obžalovaný směřoval za jediným účelem, a to zmocnění se finanční hotovosti, která se nacházela v herně a tvořila tržbu, resp. provozní hotovost a o které, jakožto pravidelný návštěvník herny věděl. Tu si také nakonec z podniku odnesl, přičemž její výše – 165 000 Kč je poměrně dobře podchycena, a to z SMS zprávy poškozené M.Ž. zaslané F.S. těsně před její smrtí. Vzhledem k motivu trestné činnosti obžalovaného, jakož i faktu, že tato hotovost následně při ohledání místa činu nebyla nalezena, je zřejmé, že si ji pachatel, tedy obžalovaný M.V. z místa odnesl. Z hlediska zavinění je neoddiskutovatelně možno jednání obžalovaného označit jako spáchané v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku. Obžalovaný vzhledem k předchozímu uvážení činu, k němuž se připravoval a také si obstaral potřebné věci k zastření své identity, jednoznačně věděl, že bude útočit za užití fyzického násilí, resp. za pomoci zbraně či věci sloužící k usmrcení, na obsluhu herny, k čemuž také došlo za užití nože, jímž velkou intenzitou opakovaně útočil do míst, kde se nacházejí pro život důležité orgány. Smrtný následek obžalovaný evidentně způsobit chtěl, a to jednak, aby znemožnil poškozené jeho následnou identifikaci a současně, aby se mohl zmocnit finanční hotovosti k pokrytí svých majetkových potřeb.

77. Jak již bylo uvedeno výše, obžalovaný v době činu netrpěl žádnou duševní poruchou, která by byla forenzně významná a plně zachovány byly schopnosti jmenovaného rozpoznat škodlivost svého jednání a toto ovládat.
78. Při rozhodování o druhu a výměře uložené sankce, soud přihlédl ke všem skutečnostem uvedeným v § 38 a § 39 trestního zákoníku. S ohledem na shora uvedenou právní kvalifikaci jednání obžalovaného, byl tento ohrožen podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku trestem odnětí svobody v délce 15 až 20 let nebo trestem výjimečným. Vzhledem k okolnostem případu, jakož i osobě obžalovaného, zejména pak s ohledem na možnost jeho resocializace, soud nepovažuje za potřebné ukládat v jeho případě výjimečný trest, a proto vycházel ze základní zákonem stanovené trestní sazby. Při komparaci polehčujících a přitěžujících okolností, které ovlivňují výslednou výměru uloženého trestu, je soud nucen konstatovat, že na straně obžalovaného je dána existence toliko jediné polehčující okolnosti, kterou je dosavadní trestní i přestupková bezúhonnost. Stejně však jako není dána existence dalších polehčujících okolností, je třeba uvést, že absentují rovněž okolnosti přitěžující. S ohledem na výše uvedené proto soud ukládal trest mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, konkrétně v délce 17 let. Z tohoto důvodu, kdy jsou splněny zákonné podmínky § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku, nalézací soud zařadil obžalovaného k výkonu trestu do věznic se zvýšenou ostrahou.
79. V rámci závěrečného návrhu státní zástupce navrhl rovněž uložení peněžitého trestu, který by svou výší odrážel obžalovaným získaný majetkový prospěch 165 000 Kč. Ačkoliv soud plněn souhlasí, že obžalovaný svou trestnou činností získal majetkový prospěch právě v uvedené výši, má za to, že vzhledem k osobě obžalovaného, délce nepodmíněného trestu odnětí svobody, jakož i majetkovým poměrům, pro které se ostatně uvedené trestné činnosti dopouštěl, by ukládání peněžitých sankcí nebylo účelné a výrazný trest odnětí svobody tak, jak byl uložen, plně k dosažení účelu trestního řízení postačuje.

80. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojili Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR a dále J.Ž. a R. K., přičemž všichni jmenovaní tak učinili řádně a včas, tedy plně v intencích § 43 odst. 3 trestního řádu.
81. Poškozená Zdravotní pojišťovna Ministerstva vnitra ČR tak učinila z titulu majetkové škody ve výši 2 135 Kč, která byla z její strany uhrazena za výjezd vozidla záchranné služby a úkony lékaře na místě činu. Tyto skutečnosti byly náležitě doloženy (č. l. 511). Vzhledem ke skutečnosti, že uvedené náklady byly vynaloženy na základě opodstatněných úkonů lékařské a přepravní služby a tyto byly hrazeny v přímém důsledku protiprávního jednání obžalovaného, má soud uplatněný nárok za učiněný v souladu se zákonnými požadavky a zavázal obžalovaného k povinnosti nahradit zdravotní pojišťovně majetkovou škodu ve shora uvedené výši. Tento závěr je plně v souladu s ustanovením § 2910 občanského zákoníku, podle něž škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil, jakož i se specifickou povinností škůdce hradit náklady spojené s péčí o zdraví (§ 2960 občanského zákoníku).
82. V případě poškozených R. K. a J.Ž. se tito připojili k trestnímu řízení s nárokem na náhradu nemajetkové újmy, a to každý ve výši 750 000 Kč (č. l. 479-481), přičemž tak učinili, jak v rámci přípravného řízení písemně, tak ústně prostřednictvím svého zmocněnce u hlavního líčení. Jedná se o dceru a manžela poškozené M.Ž., kteří deklarovali své silné pouto ke jmenované, a to zejména ve svých čestných prohlášeních (č. l. 1288-1294), jakož i R. K. při své svědecké výpovědi, jejíž obsah pak potvrdila svědkyně P.Ž..
83. Z uvedených materiálů se podává, že R. K., dcera M.Ž., byla se svou matkou ve velmi dobrém vztahu, nikoliv pouze v běžném smyslu rodič a dítě, ale tento byl dále prohlouben i vzhledem ke skutečnosti, že pocházely z Ukrajiny a společně přicestovaly do České republiky ještě v době nezletilosti R. K.. V neznámém prostředí byly odkázány samy na sebe, a jejich vztah se tak přetavil též do roviny nejlepších kamarádek. Daná tvrzení jsou podporována např. velice častými telefonáty, které mezi sebou vedly v době, kdy jedna pobývala jako obsluha v herně, v nichž si popisovaly neustálé detaily z každodenního života. Obě pak po celou dobu pobytu v České republice bydlely ve společné domácnosti s výjimkou asi 3 let, kdy se R. K. vdala a bydlela u manžela, a to až do doby jejího rozvodu. Ve svém čestném prohlášení svědkyně K. popsala celé období, které se svou matkou strávila zejména v České republice a popsala jejich životní peripetie. Jmenovaná rovněž popsala vztah, který měla poškozená se svým druhým manželem, J.Ž., s nímž měli spoustu společného a navzájem se doplňovali. Uvedla, že svou matku nikdy před tím neviděla tak šťastnou, jako ve vztahu s ním, neboť předchozí vztahy tak harmonické nebyly. Dále svědkyně velmi podrobně rozvedla okolnosti předmětného dne, kdy to byla právě ona, kdo vešel po otevření herny do jejich prostor a našel mrtvou matku. Tyto skutečnosti se jí později znovu vybavovaly, představovala si poslední chvíle své matky, z čehož měla psychické problémy. Obdobně J.Ž. ve svém čestném prohlášení rozvedl okolnosti jejich vzájemného setkání, jakož i následného soužití, hovořil o povahových vlastnostech poškozené, svém vztahu k ní a skutečnosti, jak snáší její ztrátu. Fakt, že poškozená si se svým manželem, jakož i dcerou byla velmi blízká, potvrdila též svědkyně P.Ž.. Z provedeného dokazování tedy nemá soud jakýkoliv poznatků, že by vztah poškozené k jejímu manželovi či dceři byl jakkoliv negativně zabarven, ale jednalo se naopak o harmonické soužití.
84. Podle ustanovení § 2959 občanského zákoníku odčiní škůdce při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví, duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké, peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad služnosti. Na tomto místě nalézací soud poukazuje na stále čtenější a v současné době ustálenou judikaturu, která se danou problematikou stanovení výše nemajetkové újmy zabývá. Již samotný zmocněnec poškozených v tomto směru odkázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 12. 4. 2016 sp. zn. 4 Tdo 1402/2015, kde byl vysloven názor, že jako ospravedlnitelné se jeví stanovení výše náhrady v základním rozpětí mezi 240 000 Kč až 500 000 Kč, a to pro skupinu citově nejbliže

spjatých osob, jakými jsou rodiče, děti a manželé. Nálezací soud v tomto ohledu považuje shora uvedené rozhodnutí Nejvyššího soudu stran uvedení základního rozpětí výše náhrady za překonané, kdy jako počáteční bod určující peněžitou náhradu nemajetkové újmy pro typové (neutrální) případy považuje částku 500 000 Kč.

85. V souladu s rozhodovací praxí Ústavního soudu (např. Nález sp. zn. I.ÚS 2844/2014 ze dne 22. 12. 2015) je třeba vždy vycházet z konkrétních okolností případu a posuzovat zpřísnující či naopak zmírňující kritéria, která umožní shora stanovenou hranici modifikovat. Tato kritéria vycházejí z posouzení všech okolností případu, které povede k přiznání, co možná srovnatelných částek za objektivně obdobné újmy. Za okolnosti, které je třeba zkoumat na straně poškozeného (pozůstalého) jsou považovány zejména intenzita vztahu se zemřelým, rozdíl v jejich věku, otázka hmotné závislosti pozůstalého na usmrčené osobě a rovněž případné poskytnutí jiné satisfakce. Pro výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu klíčová. Naopak za okolnosti na straně osoby odpovědné (původce zásahu) jsou označovány postoj pachatele (projevená lítost, náhrada škody, omluva, apod.), dopad události do jeho duševní sféry, jeho majetkové poměry a rovněž míra zavinění, event. míra spoluzavinění z usmrčené osoby. S takovými kritérii se nálezací soud plně ztotožňuje a při svém rozhodování z těchto důsledně vycházel.
86. Je tak na místě konstatovat, že poškození J.Ž. a R. K. jsou ve vztahu k M.Ž. v nejtěsnějším možném vztahu, jaký představuje pozice dcery či manžela. Soud rovněž nemá za zpochybněné, že jejich vztahy k zemřelé byly harmonické, a to jak pro biologické vazby mezi matkou a dcerou, které byly posíleny relativně těžkým obdobím, které prožívaly jako občanky jiného státu po příjezdu do neznámého, českého prostředí, tak v případě J.Ž. rovněž pro předchozí neblahé zkušenosti v partnerských vztazích u poškozené, jež harmonii našla právě až u svého posledního manžela. Ostatně též další svědci jako např. R.N., P.Ž. či L.K., potvrdili nekonfliktnost poškozené a její všeobecnou oblíbenost u okolí. Veškeré tyto skutečnosti proto odůvodňují, aby soud přistoupil k modifikaci základní částky stanovené pro náhradu nemajetkové újmy. Na druhou stranu takovýmito skutečnostmi již nemohou být rozdíl ve věku poškozených a zemřelé, či otázka jejich hmotné závislosti, coby osob zaměstnaných a zletilých. Za další klíčové faktory, které vzal soud v potaz, a které jsou tentokrát na straně obžalovaného je fakt, že poškozená M.Ž. se stala obětí závažné trestné činnosti úmyslného charakteru. Na straně M.V., coby pachatele, pak z hlediska adhezního řízení a nároku na náhradu nemajetkové újmy absentuje jakákoliv lítost, projev omluvy či faktické náhrady škody, stejně jako nelze hovořit o tom, že by tato událost ve smyslu smrti poškozené měla vliv na jeho duševní sféru, pochopitelně s výjimkou probíhajícího trestního řízení a nepravomocně uloženého vysokého trestu odnětí svobody. Skutečnost, že obžalovanému byl uložen citelný nepodmíněný trest odnětí svobody tak může vystupovat toliko jako faktor určité satisfakce na straně poškozených.
87. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem proto nálezací soud rozhodl tak, že po podřazení všech okolností případu patřičným kritériím, jak na straně pozůstalých, tak obžalovaného, zavázal M.V. k náhradě nemajetkové újmy ve výši 750 000 Kč pro každého z poškozených, tedy J.Ž. a R.K.. Soud považuje za vhodné zdůraznit, že přistoupil k moderaci limitu daného pro typové neutrální případy, na něž považuje částku 500 000 Kč. Předně opětovně zdůrazňuje, že má za překonaný závěr soudní praxe, na který poukázal např. zmocněnec poškozených a to, že pro osoby v nejtěsnějším příbuzenském poměru by mělo být vycházeno z určitého rozpětí mezi částkami 240 000 Kč až 500 000 Kč, ale považuje za počáteční hranici právě druhou z uvedených částek. Oproti standardním, nenarušeným vztahům, u kterých by s takovýmto limitem kalkuloval, pak má za nadstandardní kritéria, v tomto konkrétním případě fakt, že poškozená se stala obětí úmyslné, násilné trestné činnosti, kdy její smrt nastala v přímé souvislosti s protiprávním jednáním obžalovaného. M.Ž. vzhledem ke své minulosti, ať již v partnerských vztazích či při přestěhování z Ukrajiny do ČR prožívala vztahy se svým manželem a dcerou daleko intenzivněji, než jako je tomu v jiných případech a vztahy obou poškozených k ní byly stejného charakteru. Je třeba zdůraznit, že to byla právě R. K., kdo pak našel svou matku zavražděnou a přímo tak vnímal

relativně brutální provedení trestného činu. Soud nepochybuje, že takováto okolnost se následně odrazila v životě R. K., zejména v podobě znovu vybavování si takovéto situace. Naopak na straně obžalovaného, nebyly shledány žádná kritéria, které by vedly soud k přiznání náhrady nemajetkové újmy v nižší sféře. Pokud se týká majetkových poměrů obžalovaného, coby kritéria hodnocení nemajetkové újmy, je nezbytné takovýto prvek vždy vnímat pouze v jeho moderačním významu, neboť kritérium zkoumání majetkových poměrů obžalovaného nepředstavuje otázku, zda tento disponuje či nedisponuje výraznějším majetkem, a proto majetkové poměry osoby, která svým jednáním způsobí vznik protiprávního jednání, nehrají roli pro odstupňování výše přiznaného nároku. Pokud soudy v rámci adhezního řízení zkoumají majetkové poměry obžalovaného, činí tak jen s ohledem na to, aby výše náhrady pro jmenovaného nepředstavovala likvidační důsledek. Opakovaně takováto moderace byla odvoditelná z ustanovení § 2953 odst. 1 občanského zákoníku prostřednictvím § 2894 odst. 1 občanského zákoníku. Bylo tedy možno konstatovat, že majetkové poměry nepředstavují okolnost významnou pro strádání obžalovaného a musí představovat pouze určitý korektiv sloužící k eliminaci bezbřehých nároků na náhradu nemajetkové újmy. Ačkoliv si soud je vědom, že obžalovaný je otcem dvou nezletilých dětí a aktuálně je v rozvodovém řízení se svou manželkou, případné hojení se poškozených stran náhrady nemajetkové újmy prostřednictvím v přípravném řízení zajištěných finančních prostředků na účtu u Komerční banky č. 0001154975970267/0100 ve výši 1 440 000 Kč (usnesení státního zástupce č. j. 4 KZV 10/2019-179 ze dne 13. 11. 2019), se přímo nedotkne těchto sekundárních osob, neboť vzhledem k době nabytí nemovitosti, jejímž prodejem byly finance získány, se nejedná o prostředky podléhající vypořádání společného jmění manželů. Částka 750 000 Kč ve vztahu k poškozeným přitom dle názoru soudu nepředstavuje nikterak nepřiměřený nárok. Obžalovaný je stále v produktivním věku, který mu umožní případný výdělek i v rámci výkonu trestu odnětí svobody, resp. možnost zapojit se do pracovního procesu i po jeho vykonání, tak aby byl schopen plnit své povinnosti ve vztahu k jiným osobám (rodinným příslušníkům či věřitelům). Lze tedy konstatovat, že z hlediska majetkových poměrů je dána dobytost přiznaného nároku na náhradu nemajetkové újmy, resp. jakékoliv škody ve vztahu ke všem poškozeným, a to nikoliv ve sféře, která by měla nezvratně nepřiměřený dopad na osobu obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je **možno podat odvolání** do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba, oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo, že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být v zákonné lhůtě případně v další lhůtě určené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou rozsudku nebo řízení které mu předcházelo vytýkány. Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává ve prospěch či neprospěch obžalovaného (§ 249 odst. 1, odst. 2 tr. ř.).

Odvolacím soudem bude odmítnuto odvolání, které nespĺňuje náležitosti obsahu odvolání (§ 253 odst. 3 tr. ř.).

Brno 12. února 2020

JUDr. Michael Vrtek, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Alena Pelikánová